

به یازی گونفرۆشیک

ئارام كاكەي فەلاح

بەيازى گونفرۆشىك

كۆمەتە چىرۆك

Stockholm 1998

من به پیچه وانه‌ی هه‌موو شه و براده‌رانه‌ی که دژی باوکیان
دجه‌نگن، شه کۆمه‌ئه چیرۆکه‌م پیشکەش بێت به باوکم .
که تازه ده‌ستم کردبوو به نووسین پیی و تم:
« کورم! چی ده‌که‌یت... بیکه، به‌س مه‌نووسه، نووسین رۆح
ده‌سووتینیت .
من نه‌متوانی به‌قسه‌ی بکه‌م، به‌لام قسه‌که‌ی راست ده‌رچوو .

دیوه‌خانی شه‌ستیره‌کان

ئىمىرۇ دەيبىنىم... ھەر دەيبىنىم. ھەستىكى سەير بەو ژوانە دەكەم. دلم خەبەرى داوۋە و زۆر جارېش، كە دلم خەبەر دەدات دىتە دى.

ئەو ھەموو رۆژگارەنە تىپەرىن. ئەو ھەموو ئىوارەنەم لەسەر يەكتەر ھەلچىنەن. ئىستا گۆراوم... پىاسەئى تەنىيى ئىوارەكان منيان گۆرى... دانىشتنى تاك و تەنىيى نىو ئامىزى ئەم باخچەيە منى گۆرى... غوربەتى و بەدبەختى منيان گۆرى. دەبىت (ئەو) ئەو بەزائىت. دەبىت بزائىت، كە من يەكتىكى دىم. دلرەق نىم.

ئىستا گەر بالندەيەك لە ھەر نوختەيەكى ئەم ئاسمانە بەرىنەدا بگرى، منىش دەگرىم. گەر ھات و كۆرپەيەك لە ھەچ قوژبىتىكى ئەم دونىايەدا داچلەكىت، منىش دادەچلەكىم. گەر ئەستىرەيەك بجرىونىت، گۆرانى دەلئىم و ھەر لە خۇمەو دەكەومە سەما.

بۇ نەزائىت؟! دەبىت پىيى بلئىم. بروام پى دەكات. بۇ نايكات؟! باسى تەنىيى خۇمى بۇ دەكەم. پىيى دەلئىم دواى تۇ چ ھەرىمىكى بىدەنگى منى قوت دا، چ ژانىك يەخەى گرتەم و برىستى لى برىم، چ بەدبەختىيەك بووہ ئاشنام. ھەمووى بۇ دەگىرمەوہ. باسى ئەم باخچەيەى بۇ دەكەم، چۆن لە ئامىزىدا ھەموو ئىوارەيەك بە تەماى (ئەو)م. وەك پشكۆيەك دادەنىشم. گەر بىت، دەمبىنىت چۆن داگىرساوم. گەلایەكى سەوزم و لە ھەرىمى پايىز ھەلھاتووم. دلۆپىك بارانم و لە كىشورەى ھەورە نەبارەكان داچراوم. وەك خەونى مندا لى ھەز ناكەم تەواو بىم... چاوەرىم. باسى ھەموو شتىكى بۇ دەكەم. باسى گولە

رېنگا ورېنگه كاني باخچه كه . بۇ ھەموويانم گىراوتەتوھ... باسى تۆم بۇ
 كرددون... ھەموويان تۆ دەناسن... وەك خۆيان دەتناسن . چىرۆكى عەشقى
 ئىمە دەزانن . پىي دەلئىم ، لە چاوەروانى تۆدا چۆن ھەموويان سىس بوون ،
 ژاكان ، چىمەنەكە زەرد ھەلگەرا ، بچووك و تەسك بووھوھ . باسى
 ئەستىرەكاني بۇ دەكەم ، چۆن تاك تاك سەرەتاتكى دەكەن . تۆ نايىن... لە
 ئاسمانىش خۆ و ن دەكەن . گەر پىم بلئىت : «وانىيە ، من ھەموويانم دەبىنى ،»
 پىي دەلئىم : «لەوانىيە دەرکەوتىن ، بەلام من نەمدەدىن ،» بروام پى دەكات .
 سەرسام دەبىت . دەزانئىت تەونى چ عەشقىك دلى تەنيوم... پىي خوش دەبىت...
 زەردەخەنە دەگرىت... ناز بەسەرمدا دەكات... منىش نازەكاني دەگرەمە كۆل...
 ماندوو نابم... بەدەمىيەوھ پىدەكەنم... گەر رىگەم بدات ماچىكىشى دەكەم . بۇ
 نەيكەم! خۆشم دەوئىت . دەبىت (ئەو) ئەوھ بزائىت . دەبىت بزائىت ، كە من
 گۆراوم... دلرەق نىم . خۆ جارانىش دلم رەق نەبوو ، نازانم بۇ ھەموويان بە
 منيان دەگوت «دلرەق» . خۆ ئەوسايش وەك ئىستا ، بە شىعەرىكى جوان دلم
 دەكەوتە تەپەتەپ . ھەست و نەستم دەكەوتنە سەما . موچرکىكى پر سۆز
 گيانمى داگىر دەکرد . دەمزاني ئەشق چىيە ، كەچى ئەو برواي پى نەدەکردم .
 پىي دەگوتم «تۆ دلت زۆر رەقە» . ھەر لەبەر ئەوھىش جىي ھىشتم... ئالترەدا بوو
 جىي ھىشتم... لەم باخچەيەدا بوو... ئىوارە بوو... باران دەبارى... خەرىك بوو
 گيانم لەبەر بارانەكەدا بتوئتەوھ... ئەو گوئى پى نەدام... چەترى پى بوو ، منىش
 بى چەتر... ئاوپرى لى نەدامەوھ و جىي ھىشتم .
 ئىمرۆ دەبىينم... بىگومان دەبىينم... گولەكانىش پىيان زانىوھ...
 گەشاوئەتەوھ... چىمەنەكە سەوز بووھ ، تەنيوھتەوھ... تەلبەندەكاني برىوھ...
 بستىك زەوى ئەودىوى تەلبەندەكانىشى سميوھ . ئەمرۆ كە ھاتمە ئىرە ،
 سەيرى تاقە ئەستىرەى رىكەوتووى ئاسمانم دەکرد . تەنيايى خۆمى وەبىر

دههينامه وه. كاتيك سه روسيماي خويندمه وه، زاني (ئهو) ديت، ئهستيره كاني
 تريشي بانگ كرد و توپ بوونه وه. ئاسمانيان وروژاند. ئاسمان بووه
 ديوه خاني ئهستيره كان. ديت و دهيبينيت... بروام پي دهكات... بؤ كوئي دهچيت؟
 مني خوش دهويت. له چاوه كانيدا ئه و خوشه ويستيه م دهخوينده وه، به لام جي
 هيشتم بؤ ئهوي زياتر به خويه وه بمبهستته وه. بؤ ئهوي سهيري هيچ كچيكي
 تر نه كه م. دلم به هيچ لايه كي تر دا رانه كات. كي دهلي هر له بهر ئه وه نه بووه؟
 باشه گهر و ابيت بؤچ نه ميينيه وه؟ بؤ به لامدا نه هاته وه؟ ئه م پرسياره شي لي
 ده كه م. هر ئه م ئيواره يه لي ده كه م. ده بيت به پرسيار وري بكه م. شتي وا
 ده دؤزمه وه له قوتووي هيچ عتاريكدا نه بيت. زورجار بينيومه خوي لي گيل
 كردوم. ده بيت به گله يي بيشؤمه وه. ده بيت حه شريكي پي بكه م نه بيته وه. نا
 واناكه م! دوايي ده ليت نه گؤراوم و هه روهك جار ان دلم رهقه. به هيمني
 دهيدوئيم... پرسياره كانم هه لده گرم بؤ كاتيكي تر. باسي سي سال جودايي بؤ
 ده كه م. باسي فرميسك و شه ونخووني و لاوازي خومي بؤ ده كه م. باسي
 ههسته ناسكه كه ي خومي بؤ ده كه م. پي ده ليم ئه و ئيواره يه ي جيت هيشتم،
 وهك شيتيكي ريوه له به شه قامه كاندا ده خولامه وه، تا خؤم ون كرد، تا
 هه پروون به هه پروون بووم. ده بيت واي لي بكه م به زه يي پيمدا بيته وه. ته له ي
 بؤ دنيمه وه. ئاخ چؤن؟ خو به زه يي خوشه ويستى نييه؟! ته له يش عشق
 نييه؟! نا واناكه م! باسي ته نيائي خومي بؤ ده كه م، به شكو دلي نه رم بيت و
 بگري. منيش دواي ئه و ده گريم. ئه و پي ده زانيت دلم رهق نييه. وهك به رد نييه.
 نا، به م شيوه يه ش نا. پيوستيم به فيل و فهره ج نييه. من به بي ئه م ته له يش
 دلم رهق نييه.

ئاخ! خويشم نازانم ئه م دلره قيه م له كوئوه هاتووه؟ چؤن به سه رمدا دابرا؟
 به خوت و خؤرايي ئه م تاوانه م پيوه لكا؟ ئه م وه سفه، ئه م برياره دلره قه له

ژنیکی دراوسیمانهوه دهستی پیکرد. تەشەنەیی کرد و خەلکی کۆلانهکەیش
 ھەر وایان پێ دەگوتم. خزم و ناسیاویش ھەر وایان دەگوت.
 مندال بووم. ئیوارە بوو، لە کۆلان لەگەڵ مندالیکدا بەشەر ھاتم. ئەو شەری
 پێ فرۆشتم، پەلاماری دام و لەناو تۆز و خۆل و بەردا گەوزاندی. زۆر توورە
 بووم. ئەو پستی تێ کردم و رویشتم. منیش بە پەلە ھەستامەو و بەردیکی
 گەرەم بەسەریدا دا. سەریم شکاند... خوین فیچقەیی کرد... نەواندی و ھاواری
 کرد... ترسام... رامکردە مائەو... لە کولانەیی مریشکەکاندا خۆم شار دەو.
 مریشکەکان کەوتنە گارەگار. بە سەرسامییەو سەیریان دەکردم... لێم مۆر
 دەبوونەو... وەک پێم بلێن «ئەو چی دەکەیت لێرە؟» دوايي پیم ئاشنابوون و
 بێدەنگ بوون.

دایکی مندالەکە شەو ھاتە مائمان، کۆلێ گلهیی لە دایکم کرد، دایکم
 قبوڵی کرد، بانگی کردم، بەلام من لە کولانەکە نەھاتمە دەرەو. خۆم مات
 کردبوو. ھەناسەم لە خۆم بریبوو، دترسام. ھەموو مائەکە بەشوینمدا گەرا.
 ماندوو بوو، بەلام بریاری دابوو ھەر بمدۆزیتەو. ھەر کولانەکە مابوو، بۆ
 ئەویش ھات. دەرگاکی کردەو. ئارەقی شەرمەزاریم کردەو. گوتی:

- وەرە دەرەو. دەلێی کەلەشییری. بچۆ ئاشتی بکەرەو!

نەھاتمە دەرەو. ترسام بچم بۆ لای و ئەویش بەردەکە بەسەرمدا
 بکیشیتەو. چۆن ھەلەئە و دەکەم؟! ئەو لە من گەرەتر بوو. دایکی
 کورەکەیش ھاتە لامانەو، بە غەمبارییەکەو گوتی:

- کورم! وەرە ئاشتی بکەرەو. خۆ ئیو ھاوپی یەکترن!

- نایەم و ئەویش ھاوپی من نییە.

ژنەکە بەسەرسوپمانەو سەیریکی دایکمی کرد و گوتی:

- ئەم کورەتان چەند دلێرەقە!

ئیتەر ھەر ئەو ھو، دایکیشم سەریکی بۆ لەقاند و دووبارە ی کردەو،
- دلرەق.

لە کولانەکە ھاتمە دەرەو، بۆنی ریقنە و مریشکم لی دەھات، چوومە
ژوورەو و دەستم کرد بە گریان، گریانکی خەست،
ھەمووی بۆ دەگێرمەو، ھیچی لی ناشارمەو، باسی ئەو نیوەرۆیەشی بۆ
دەکم، کە تازە لە قوتابخانە ھاتبوومەو، لە وانە ی میژوودا لیدانم خواردبوو،
لیدانەکەیش لەسەر (سەلاحەدینی ئەیوبی) بوو، دوو رۆژی تەواو بوو مامۆستا
ھەر باسی دەکرد، من حەزم لە وانە ی میژوو نەدەکرد، مامۆستا پرسیاری
ئەو ی کرد، کە ئایا سەلاحەدین کوردە یان عەرەبە؟ ھەموومان ھەستاند،
سەرە گەیشتە سەرم، من خەیاڵم رۆشتبوو، ئی ئەو کە ی گرفت ی منە؟! نازانم
بۆ ھەر لە خۆمەو گوتم «ئیسپانییە!» ھەموو قوتابیەکان پیکەنین... بە قاقا
پیکەنین... مامۆستا وای زانی گالتە ی پی دەکم، نەیکردە نامەردی و
دارکاریەکی باشی کردم، دوایی قەلەمی خستە نیو پەنجەکانمەو... توند
دەستمی گۆشی... پەنجەکانم وەخت بوو لە کار بکەون، ھاواریکی شیتانەم کرد،
شەقیکی مزی تۆ ھەلدام و کردمیە دەرەو، کە گەرەمەو مألەو، دەستم
ئاوسا بوو، پەنجەکانم زل زل لە کۆلەوژ دەچوون، دەستم خستە گیرفانمەو،
پیشانی دایکم نەدا، خوشکە بچکۆلەکم لە سەریان بوو، ئیمەش لە حەوشە،
دایکم برنجی بژار دەکرد، پیی گوتم:

- ئا کورم! بچۆ ئەو خوشکەت بیئە خوارەو،

نەچووم، بۆ نەگبەتی من، خوشکەکم کەوتە خوارەو، دەست و قاچیکی
شکا، دایکم ھاواری کرد و گریا، بردیان بۆ خەستەخانە، بۆ شەوی
ھینایانەو، منیش بوو بووم بە بەرد، نەمدەزانی چی بکەم؟ دایکم ھەر دەگریا،
سەریکی کردم و گوتی: «دلرەق.»

ھەمووی بۇ دەگىپمەۋە، ئەۋىش بىرۋام پى دەكات، ئەۋ ئاگاي لەم
ھىكايەتەنەي ژيانم نىيە... ھىچم بۇ نەگىپراۋەتەۋە... خەتاي خۆمى تىدايە...
ھەزار جار زياتر يەكتىرمان بىنيۋە، رازى دلم لا نەدركاندوۋە. سەدەھا نامەم
بۇ نوۋسىۋە، باسى منداليم نەكردوۋە. ئەم مەينەتییەم بۇ نەگىپراۋەتەۋە. ئەم
كارەساتە نازانیت. كاتىك پەيوەندى خۆشەۋىستىمانم بۇ دايكم گىپرايەۋە، پىي
گوتم:

- خۆشەۋىستى چى؟! تۆ چوزانى، دلت زۆر رەقە. قور بەسەر ئەۋ كچە.
بەلام ئەمىرۆ بۇ دەگىپمەۋە. باسى ئەۋەشى بۇ دەكەم، چۆن كە ھەمىشە
لەگەلىدا بووم. ئەم رستەيەي دايكمم بىر دەكەۋىتەۋە. مېشكم بەدەستىيەۋە
دەخولايەۋە. تۆيش وات دەزانی گوئى نادەمە قسەكانت... وات دەزانی بى
ھەستم.

ۋەختىتى ھەمووی بۇ باس بكەم. ۋەك بەفر كلو كلو منداليمى بەسەردا
دەبارىنم. ۋەك گەردەلوول بۇ دەگىپمەۋە. ۋەك رەشەبا بە روويدا ھەلدەكەم.
نا واناكەم... دەبمە شنەي با ۋ ۋەك مۇسقىقا بۇ دەگىپمەۋە. با رەخنەم لى
نەگرىت. ئاخىر چۆن ۋا بكەم؟ ئەۋ منداليمە تفتەم چۆن دەبىتە مۇسقىقا؟ بەلام
دەبىت ھەۋل بەدم. ھەرچى ھەيە ۋ نىيە بۇ باس دەكەم. ئەۋىش بىرۋام پى
دەكات. بە چاۋەكانىدا دەزانم بىرۋا دەكات، يان نا. گەر دلتيا بووم بىرۋا دەكات،
شتى ترى بۇ دەگىپمەۋە. باسى ئازايەتى خۆمى بۇ دەكەم. باسى ئەۋەي چۆن
لە كاتى راپەرىنەكەدا، لە كاتى ئازادكردىنى شارەكاندا، لە پىشى پىشەۋە
بووم. تەنھا ئەۋ كاتە دلرەق بووم. خۆيشى ئەۋە دەزانیت... ئاگاي لە ھەموو
شتىكە... بۇ دلرەقى ئەۋ كاتەم لىم دەبووریت. باسى تالانكردەكەي بۇ دەكەم.
من ھىچ شتىكم لە دايرە ۋ كارگەكاندا نەدزىۋە. دەستم بۇ ھىچ نەبردوۋە.
تەنانت لە پاراستنى مۆزەخانەكەشدا بەشدارىم كىردوۋە. ھەمووی بۇ

دهگيرمه وه... پي خوش دهبيت... به چاويكي تر سهيرم دهكات. وهك جاري
 جاران پياسهم له گه لدا دهكات. قهرهباله خم دهكات. چهند خوشه... باخچه كه
 پره له خه لك، پره له جووته دلدار، گول و سهوزايي، هيمني و ماتي. پي ده ليم
 «گوي شل بكه! ورته ي شنه ي با شيعريكه و دهكات لات.» پيده كه نيت. پي
 ده ليم «سه ره لبره و سهيريك بكه! زور پرسياي دهروون وان له سه ره بالي
 نه خشاوه ي په پوله ي خه م، هه لده فرن و جار به جاريش وهكو برژانگيكي ته و
 بزوي سه ره به كون و قوربني سهوزاييدا ده كه ن. لي ناگه ريت، نه م ميشكه
 په سته لي ناگه ريت... نه م ناخه پر تاشه به رده واز ناهي نيت.» نا وا ناليم! باسي
 تاشه به رد ناكه م، نه وهكو نه ويش دلم ي بير بكه ويته وه. باسي گوله كاني بو
 ده كه م، پي ده ليم «سهيري گوله كان بكه! گوي قوت گوي قوت، گوي سهوز،
 گوي سوور، بو حيكايه تي عه شقي ئيمه گوي راده ديرن. تو سهيريان بكه!
 لاسكي مليان تا دي دريژتر ده بيت.» پي خوش ده بيت. سه رسام ده بيت. به م
 قسانه تا مالي خويان ده يگه ينم. له سه ري كو لانه كه پي ده ليم «به ياني
 به كتری ده بينين.» نه و ده لیت «له كوئی؟ هر له باخچه كه؟» به لي هر له وئی.
 له وئی به كتريمان ناسي. له وئی جي ت هيشتم. هر له ویش ئاشت بووینه وه.»
 پيده كه نيت، به پي كه نينه كه يدا دياره رازي بووه و به يانيش ديت. بيگومان ديت.
 هه مووي بو ده گيرمه وه. به س بيت، باسي هه موو شتيكي بو ده كه م. ده
 وهره! هه چ كچيكي ته نيا بيته باخچه كه وه، سه رنجي پر وه نه وزی من
 راده چله كي ت، وا ده زانم تو ي ت. ده وهره! وهك كانيه ك له به رده ممدا ئيستي ك
 بكه، تينوومه. بو نايه ت؟ بو نه هات؟ وا ئيواره ش تي په ري و نه هات. باخچه كه
 وا خه ري كه چول ده بيت... جووته دلداره كان وا خه ري كن كز كن به ره و ماله وه
 ده چنه وه... وا نه ستيره كاني ئاسمانيش خويان شارده وه. نه مرؤيش به ته نيا
 مامه وه. بو نه هات؟! باخچه كه بو ني رهنگ و دهنكي (نه و) لي ديت... بو ني

يەكەم ديدار و يەكەم ناز و يەكەم لەنجە... بۆنى پۇژانى تەنيايى و داچلەكيني
باران و جودايى و كسپەى ئىوارە سەرەپۆيىەكان. ئەمە ئەو باخچەيەيە و بۆنى
(ئەو)ى گرتووه... بۆنى دارمانى خەون و قرچەقرچى دلى ھەتاو و وپىنەى
خەيال و زىزبونى ئىوارە و ويلىبونى شەوى گرتووه. ھەموو شتىك لەم
باخچەيەدا يەكالا دەبىتەو، ھەر لىرەدايە، كە ھەموو شتىك بووئە ئەفسانە و
پەلكەزىرینەى خەياللىش دووى كەوتووه.

چىمەنەكەيش وا خەرىكە وەنەوز دەدات... درەختەكان خەيال بردونىيەو...
بۆ نەھات؟ بەلام ھەر دىت، بۆ كوئى دەچىت؟ ھەموو شتىكى بۆ دەگىرپمەو...
ئەويش بروام پى دەكات... بىگومان بروام پى دەكات.

ئابى ۱۹۹۲

* لە گۇڧارى «وان»دا بلاوكرائوتەو... ژمارە «۵» سالى «۱۹۹۳» لاپەرە «۹۳» -
«۹۷».

سه‌مای دارستان

هەر له خۆیەوه دەمنووسیت و هیچی تر، گویم لى ناگریت و پشت گوئى خستووم. چۆن وا دەبیت؟! منى کردوو به پالەوانى چیرۆکهکەى و گویم لى ناگریت. من دەنووسیت، کهچی هەر منیش به دوايدا رادهکەم. نووسەرئیکى چەند سەهیرە! چەند توورەیه! چەند دوودلە! ژيانم پى دەبەخشیت و سەر بەستیشم ناکات. نایەلێت به دلى خۆم هەلسووکهوت بکەم... هەناسەکانم بەند دەکات... تەنگەنەفەسم دەکات... دەست دەخاتە بینى هەست و نەستم. هەناسە و عەشق و لاساریى و کلۆلیم لەژێر فەرمانى ئەودان. جار بە جارێک لیم مۆر دەبیتەوه... وهک تاوانم کردبیت دووکهلى جگەرەکەى دەکات به سەر و دەم و چاومدا. رووباریکم و شەپۆلى ماسییهکانم کپ دەکات... گەردەلوولم و فرینم بەرهو قەفەزى پینووسى ئەوه... تەپ و تۆزیکى غەمگینم و بەر سیمای ئەو ناکەوم، بۆ واز ناهێنیت.

ئاخ! مامەلەى چەند ناخۆشە... چەند به ئازارە... تۆ بلى ی من تووشى ئەم مەینەتییهم کردبیت!؟

ئى خۆ خەتای منى تیدانییه، ئەم منەته چیه دەیکات بەسەرمدا. با فریم بدات و هەرگیزاو هەرگیز نەیهتەوه بەلامدا.

مانگیک زیاتر بوو منى فرى دابوو لای هەندیک کاغەزى پەش کراوه و پەش نەکراوهى ترهوه... ئەوه ئیمرۆ دەریهینام... دوا کاغزى نووسراوم و له ئامیز گیراوم.

ئای لهو هەموو خۆشییه! ئۆى لهو پەنگە کال و تۆخه جۆر بەجۆرانه! که

پټيان دهگه م و دهيانينم: ههست به خوښی و ژان و ختووكه و داچله كينټيكي سهيردهكه م. فرټم ده داته ناو بوركاني خه يالټيكي ئەفسووناوييه وه... درؤ و ږاستييه كان تيكل و پيكل دهن كت و مت وهكو ژيان.

ته مه نم مانگيكله و توژيكيش زياتر. «من» به گه وره يي له دايك بووم. به توپه لټيكل عهش و ژان ته نييي و دوو لټييه وه. مندالي خوم بيرناكه ويته وه، يان هر نه ميووه... نازانم! من كه چاوه كانم كرده وه: چاوه كان چاوه كان خوم نه بوون... ږهنگه كانيش له خه يالي مندا جوړيكي تر بوون. ږهش: سپي بوو... سپي: سوور بوو... سوور: قاوه يي. دهمويست خوم ببينم و به سه روسيماي خوم ناشنابم نه مده تواني. قه له ږهشكه يه كي چاوته ږيش هه ميشه به سه سه رمه وه ده خوږند و ناوږنه يه كي شكاوي هه لگرتبوو.

خه تا خه تاي من نه بوو... هه له و گوناهي ئەو بوو... نووسه ره كه. ئەو نووسيبووي: «حه مه كورپيكي گه نجی ږهش تاله ي ماندووه... يه كه م كه سه بيته دارستانه وه». دارستانيش دارستان نه بوو، كيشوهرټك ترس و بيدهنگي له گه ل خوږدا هه لگرتبوو. ناله نالي گه لايه كي زهردی باريوو نه ده هات... زهرده خه نه ي نه مامټك نه بوو... پيره دارټك نه بوو قاقايه ك بزانيته... گوراني بالنده يه كيش نه ده گه يشته گوئ... ناوازي شيريني سروشتيش كپ بوو... چهند په له گيايه كي زهرد هه لگه ږاويش خوږنيكي زهرد له دم و لووتيان ده هات له دوور و نزیکه وه حه په سابوون... چاوه ږي ي لټو ته ږكردن بوون.

منيش ته نيا بووم. پټم گوترا بوو: ئەمه توټ و ئەوهش دارستانه. كورپيكي قژلوولي ږهش تاله ي ماندوو له نيوان داره كاندا... له ناخي بيدهنگيدا... له ئاستي سه مايه ك له ليواري شټييدا. هيچم نه دزاني. ده بوايه په ي به شته كانی دور و پشتم به رم. گوټم له نووسه ره كه بگرتايه خوم وون ده كرد... ئەويش گوئ ي له من نه گرت بويه خو ي ون كرد.

ئەو نووسىيىۋى: «ھەمە عاشقە، عاشقى كىژىكە نەبىيىۋە»، من نازانم
پاست دەكات يان نا؟! بەلام من نەمدەزانی عشق چىيە تا يەكەم گەلای زەردم
بىنى بارى.

ئەو نووسىيىۋى: «چاۋەكانى ھەمە دوۋكە لاۋىن... جار بەچارىك لە دوو
ھەلماتى قاۋەيى دەچن كە بە دەست مندالە بزىۋەكانەۋە ھەلەۋگەردەكى
ئەمسەر و ئەوسەر دەكەن»، من لەمە ناگەم... من نازانم ھەلمات چىيە، چونكە
منداللى خۆم بىرناكەۋىتەۋە. لە فەرھەنگى دارستانىشدا ھەلمات نىيە.

ئەو نووسىيىۋى: «ھەمە بەدۋاى راستىيەكاندا ۋىلە»، ئاى چەندم پى خوش
بوو كە دۋاى خەتىكى گەۋرەى بەسەر ئەم رستەيەدا ھىناۋە و كوژاندۋويەتەۋە
و لە جىياتى ئەۋە بە خەتىكى شىۋاۋ خوشبەختانە نووسىيۋويەتى: «ھەمە
سەيرە!!»، بەلى سەيرم، يەكەم كەسى دارستان ھەر دەبىت مرقىكى سەير
بىت. بەدۋاى راستىشدا نەگەرەم. چونكە لە دارستاندا بۇ راستى ناگەرەن.
خۆشىم نەمدەزانی بەدۋاى چىيدا ۋىلم.

ئەوسا كە لەگەل پالەۋانى چىرۆكەكانى تردا بەندكرابووم. ئەوسا كە تەنھا
لاپەرىيەك بووم لەگەل ھەندىك كاغزى رەش كراۋە و رەش نەكراۋەى ترەۋە.
دەمزانی بەدۋاى چىيدا سەرگەردانم. كاتى بەندىيمان جار بەچارىك دەھاتە
لامانەۋە... چەشنى باۋكىكى دلسۆز ئىمەش جگەرگۆشە سەيرى دەكرىن. لەپىر
يەكىكمانى لە ئامىز دەگرت... تىي دەروانىن... دىرەكان و بەينى دىرەكانىشى
دەخوئىندەۋە. بىرى دەكرەۋە و بە غەمبارىيەۋە دايدەناينەۋە و جىى
دەھىشتىن. كە دەروىشت، فرمىسكە قەتىس ماۋەكانى لا جى دەھىشتىن.
ئىمەيش بە بەندكرائى دەماينەۋە و فرمىسكەكانىمان ھەلدەقوراند. من ئەوسا
تەنھا بە دۋاى «ئازادىي» دا دەگەرەم. نەك من، بەلكو ھەموومان. زىاتر
ئەۋانىش واين لى كردم بەدۋاى ئەم شتەدا تامەزرۆبم، چونكە ئەۋان تەمەنيان

له من زیاتر بوو. من تهنه کورته چیرۆکیک بووم، توورپه بوونه که بیان زۆرشتی
 فیترکردم. پالەوانی رۆمانیک دهیگوت:

- برۆا بکهن خۆکوشتن، خۆ لوول کردن گهلیک باشتره. ئەمه سی سالی
 تهواوه و تۆزیکم لی نووسراوه.

پالەوانی چیرۆکیکی درێژ دهیگوت:

- هەر ناویشی بۆ نه دۆزیومه تهوه.

کچه پالەوانیکیش تکای دهکرد و دهیگوت:

- کورپینه! ههندیک پرستهی له من لابردووه که له بهر دلان گهلیک شیرینه،
 تکایه دای به هەر کامیکتان بمدهنهوه.

منیش که تههمن مانگیک بوو، له ههمووان مندا لتر بووم... ئەوهندهم خهفته
 نه دهخوارد به لام دوایی که ئەوان ئازادکران و دوورخرانهوه، کهسیان به لامدا
 نه هاتنهوه... لیان نه پرسیمهوه. ههستم به تهنیایی کرد... له تاقانهیی خۆم
 وهپس بووم.

ئەو نووسی بووی: «حهمه هەر دهست دهکات به گیرفانهکانیدا... دهلی ی
 شتیکی گهرهیی لی ون بووه».

من گیرفانم نه بوو تا دهستی پیدای بکهم... به لام ئەو شتهی که لیم ون بوو
 بوو خۆم بووم... خۆم بووم و کهسی تر، هیچی تر نا.

لهو ژیانه جهنجالدا خۆم لهبیر کرد، به لام دهبوايه وا نه بییت، چونکه من
 پالەوانی چیرۆکیک بووم، دهبوايه ههموو شتهکانی ئەم گهردونه به دەوری
 مندا بخولیتنهوه... بۆ من دروست بن و هەر منیش بیانجولینم. به لام ئەفسوس
 بۆم نه لوا. ههموو شتهکان به سهریه کدا که له که بووبوون.

رهبه بام ناسی، کاتیک: گه لا و درهخته پرووتهکان دهله رزین. به وهرزهکان
 ئاشنا بووم، کاتیک: رهنگهکان له نیوان مهرگ و ژیاندا دهخولانهوه. فییری

درۆ بووم، کاتیک: بەردەکانم بینی لەگەڵ یەکتەردا باسی دروست کردنی دیواریان دەکرد و دوایش هەڵدەستان و خۆیان دەگرته بآئندەکان یان سەری یەکتریان دەشکاند و خۆتێکی زەرد بە سیمایانەوه دیاربوو. میژووم ناسی، کاتیک: هەموو پۆژیک لە پۆژیک تر گەلیک جیاوازتر بوو. کوشتنم بەم چاوانەیی خۆم بینی، کاتیک: کۆرپە گەلایەکی چاوسەوزم بینی دێک لە بینەقاقای گیربووه و دەستیک نەبوو فریای بکەوێت. دەبواوە من هەموو ئەم شتانه بکەم. هەمووشمان... هەر هەمووشمان چاوەرێی بارانیک بووین بباریت.

نەبوو... نەخێر نەبوو. ئیدی رەنگەکان بەجۆریکی تر نەخشیندران. زریکەکان لەرەیهکی بەرزترین پێ بەخشران. وەرزهکانیش بە ئاوازیکی تر دوان. ئەوه سمۆره بوو لە کونی داره پیرهکانهوه هاته دهری یان پاشه پۆکی میژوو؟ ئەوه تەرزە بوو باری یان پشانەوهی خواکان؟ دووگەلیکی هەلکشوایش بالای دەگەیشته سەقفی ئاسمان... قەلەرەشکەکەیش هەر دەیخویند و هەردەیخویند وازی نەدەهینا.

ئەو نووسی بووی: «ترسیک هەموو رۆحی حەمەیی داپۆشیوو... جار بە جارێکیش خەیاڵ دەبیاتەوه... چەند سەیرە! هەر زۆر بێر لە خۆشەویستەکی دەکاتەوه کە نەیبینیوو».

مابیس ۱۹۹۳

شاوینہ درندہ پیہ کان

ئەو چىيە؟! چ شىۋەيەكى غەرىب و شەرەنگىز و ترسناك له پشت ئەو پەردە
پەشەوہ خۆى حەشارداوہ؟! چ بەدبەختىيەكە و مۆل بووہ؟! چ بروسكەيەكى
عەيارە و تەنگى بە رۆحى ھەورەكانى ژوورەكەم ھەلچنىووہ؟! دەبىت كى بىت؟
تارمايەكە و سەرنجە و ئلەكانى شەتەكيان داوم... نەئىيەكە و
قوتبووہتەوہ... لىزمە بارانىكى ناوہختە و خۆى بۆ زەوى قلىش بردووى
جەستەى من ھەلگرتووہ.

ھەتا شەپۆلى فى لىھاتووى ئەو سەرنجە پر سىحر و تەلىسماوييانە
لەويەروہ بەرەو ئەم ژوورەى من... سووچ و قوژبىنى دلى من... زەوى نەيارى
رۆحى گلاراوم ھىرش ببەن، من ئاسووہە نابم. كردووى بە دووكەلىكى
پەنگخواردوو، خۆم نەبىنم.

من ئابلوقەدراوى رىق و قىنى رابرووى رۆحىكى شەكەتم، ھەفتەيەك دەبىت
ھاتووہتە ئەم مألەوہ... ئەم ژوورە بىفەرەوہ. من لە دەردەسەرى و بىتوانايى و
پاكي خۆمدا بوو ھەلھاتم... ھەلھاتم و لەم گەرەكەدا گىرسامەوہ. من چوزانم
لىرەش وازم لى نەئىن. تۆ سەيربەكە! چۆن ناوئىرئىت بەھىچ شىۋەيەك خۆيم پى
نیشان بدات. لە چى دەترسىت؟ بىگومان پالپشتى زۆرە. بۆ بەكاوہخۆ
دەمكوژئىت؟ بۆ پەلەناكات بۆ؟ چەند مروڤئىكى بى زەوقىشە! ئەم پەردە پەشە
چىيە ھەلىواسىووہ؟ ديارە زۆر بى بەزەيىيە. ئەمە يەك ھەفتەى تەواوہ لەم
بەرەوہ سەيرى ئەو بەرەوہ دەكەم و ئەو پەردە نەعلەتییە لەرەيەك... تەنھا
لەرەيەك چىيە نايكات. جار بە جار ئىك نەبىت، ئەو ساتەى كە مۆتە بزىوہكەى

هه ناسه ی سنگی ئەو... وورده زیخی دەرپه پڕیوی رِق و قسینی ئەو
دەیلەرینیتەوه. من لەو بڕوایەدام، ئەگەر ئەو، یەك دوو رۆژی تر بەردەمی
پەنجەرەكەى بەرنەدا، ئەو پەردەیه بە هەناسەى گەرمی گێرەگێت، گێرەگێت
و سیمایەكى قیراویى و دوو سوڤمى خەلوزین دەرەكەون و منیش رزگارم
دەبیت.

ئەمە یەك هەفتەى تەواو ئەم مرۆڤە هاتوو تە گەرەكەمانەوه. بەرامبەر
مالى ئیمە... ژوورەكەى راست بەرامبەر ژوورە تەنیاكەى منە. تۆ بۆلێ ئەمجار
عەشقى ئەم كۆرە، سیمای من... دلى من... جەستەم... خولیا و خەونەكانم
بگرتتەوه؟

من كچىكى ناشرینم... زۆر ناشرینم. من هەمیشە لەبەر ناشرینیم تەریق
دەبمەوه و ئارەقە دەكەم. یەكەمجار دایكەم ئەم وشە ناشرینە... ئەم راستییە
تالەى پى و تم. دواى برا گەورەكەم وەك توتى هەر دەیووتەوه. ئیدى هەر بە
ناشرین بانگیان دەكردم. بۆ نەگبەتى و بەدبەختیشم ناوم (جوانە) یە. ئیتر
شتەكان... ئاراستە بەدەكان هیندە پێچەوانەى یەكتر بوون، تا وام لێهات
خۆیشم بڕوام بەوه هینا كە من زۆر ناشرینم.

بەلام نەخیر، هەتا ئەو پەردەیه گێرەگێت، من دیق دەكەم. حەز دەكەم ئەو
پەردە رەشە هەر نەجولیتەوه، چونكە كاتێك لەرە دەكات، من لە شوپى خۆم
سام دەمگێت. رۆبەریك لە تارماى دەبینم شەپۆل شەپۆل فێ دەگێت. ئەو
كات هەست بە سەرنجە توورەكانى زیاتر دەكەم... بە رِق و بوغز و جنىوى... دل
پەشپۆى. نەگبەتە ئیشىكى سەیریان پى راسپاردوو... لەوانەیه پارەیهكى
چاكیشى وەرگرتبیت بۆ ئەم مەبەستە! كى چوزانیت؟!

باش بوو ئەم پەردە رەشەم هەلواسى... دەنا ئەو لەو پەردەوه ئەم سیمای
ناشرینەى منى دەدى و هەر زوو پەشیمان دەبوووه. ئاخىر خەتای منى

تیانییه، گرنگترین شت له ژیانی ئیمه دا په دهیه، که سیک نابینیت په دهیه کی له خوویه وه نه ئالاندییت... ده مامکیکی نه پو شیبیت. که س ناویریت دلی وه که له پی دهست پیشانی ئوی تر بدات. که س سه نه که له ویتتر، له خوئی دهرناکات، ئیمه له پشت په دهه کانه وه دهژین... هه ناسه دههین... دلداری دهکهین... گه وه دههین... ده گرین و رۆحمان تیمارده کهین... حه ز و ئاره زووه کانمان به خپوده کهین، که خه ون دههین، له پشت په دهه کانه وه خه ونه کانمان بو په دهه کانی تر... ده مامکه کانی تر... نه وه کانی تر ده گپینه وه. خه ونه کانمان په ده به په ده ده رۆن... قورس و شه کهت و ماندوو به لادا دین، له پشت په دهه کانه وه ته له بو یه کتر ده نینه وه و خه نی دههین. ئیدی منیش ته له ی خو م ناو ته وه. وای لیده که م سات له دوا ی سات... رۆژ له دوا ی رۆژ منی زیاتر خو شبو ویت... زیاتر بیرم لیکاته وه... سه رقال بیت پیمه وه... غه مگین و دوودل و پارابیت... پیوه م ببه ستریته وه... تا وای لیدیت، گه ر سیماشم ببینیت ده سته ردارم نه بیت و نه مناسیته وه. من ئه زموونم زوره، زوربوون ئه وانه ی باسی عه شق و جوانییان ده کرد. ده یانوت: «جوانی شیوه نییه، کرده وه ی جوانه.» خو من کرده وه کانیشم زور جوان بوون... کچیکی شهرمن بووم. وام ده زانی شهرمکردن جوانییه. وام نه ده زانی، به لکو وایان فیکرکردم.

ئاخ! چۆن هه ر له مندا ئیمه وه ئه و شهرمه یان به سه رمدا سه پاند... ئه و شهرمه ی به شرینقه چوه خوینمه وه و رۆحمی ژه راوی کرد. له و هه ناسانه ی که بو م دانرا بوون، نه مده توانی زیاتر هه لمژم... له و په نگانه ی پیم ئاشنا کران، بو م نه بوو زیاتر ببینم، بیرمه به هه زاره ها جار دایکم ده یووت: «کچی! تو زور ناشرینیت، هه تا ده توانی شهرم بکه، جوان ده بیت.» ئیدی منیش شهرمی خو م ده کرد، شهرم له هه موو بوونه وه ریک... له هه موو بی گیانیک، شهرم له هه موو په یوه ندییه ک و بوون و ئاوینه و تیکه لاوبوون و ئاره زوویه ک. ته نانه ت شهرمیش

له هه موو مندالێك. وهك بالندهيهك له هه ورهكان دهترسام و له پهرده و دهمامكه رهشهكاني ئاسمان سلم دهكردهوه. كه جاربه جارێك، به دزه نياگايهك سهيرێكي هه ژارانهي خۆم ده كرد له ئاوينه دا چۆن شه رمێك ده كه م، ناشرينتر دهرده كه وتم و پێكه نينم به خۆم دههات و دوايش ده مديا هه پرمهي گريان... گريانێك كه چاوانم وشك ده بوونه وه، رۆحم خۆي تيه هه لده سوو. كه رۆحم ژيرده بووه وه، ته مه نم تيه هه لده چوو. كه ته مه نيشم شه كه ت ده بوو، ئاسمان ده ستیپ ده كرد. كه ئاسمانيش ده وه ستا، گهردوون تلێكي به خۆي ده دا.

به لێ هه ر واشه. هه ر ئیستا پهرده ره شه كه لاده دات و خۆيم پێ نيشانده دات... ده متر سینیت. ته واو، ئیتر مه ته له كه شيكار كرا. نا، واناكات... ده م و چاوی خۆي به جامانه يه كه وه ده ئالینیت و هه ر ئه وه ت زانی گورج ده مانچه كه ی دهرده هینیت و راست پێوه م ده نیت. له وانه يه ده ستیشی راست بیت. چۆله كه و ریشۆله ی زۆری خستبیته خواره وه... قه تی و كه وی چاکی روتكرديته وه... رهنگه راوه به رازیشی كرده بیت، كی چوزانیت؟! به لام من ئاگام له خۆمه. رهنگه به يه كه م پاروو منی پێ قووت نه چیت... يه كه م پێك نه مخراته وه... يه كه م گولله نه مپێكیت. دواي ئه وه خۆم په ناده ده م... په نجه ره كه ده شكیت. ئه و فریای ته قه ی دووه م ناكه ویت، دونیا هه راسان ده بیت... خه لك پیده زانن. ئه و ده شله ژیت و سوور هه لده گه ریت... تووره ده بیت و راده كا. هه ر به رینگاوه جنیو بۆ شوینی سه ير سه ير ره وانه ده كات و چه ند سوینیك ده خوات و هه لدیت. باشت ر وایه هه ر له ئیسته وه تووره ی نه كه م. بۆ من به پێوه له به رده می ئه م په نجه ره یدا وه ستاوم؟! چه ند كه لله ره قم. چاكت ر وایه پهرده قاوه يیه كانم باشت ر دابده مه وه و بزانه م چی ده بیت؟

ئه وه بۆچی پهرده كانی به ته واوی دادانه وه؟ تۆ بلێی لیم زویر بوویت؟! ئای چه ند سته مه زویر بوون! چه ند سه خته لێك داپران! ئاخ! بۆ ئه و ساته

دړکاوپییهکان منیان ناسیووه. ئەو ئاوینانەى هەموو چرکەیکە لە سیمای و
جەستەم دەچەقین و ئیستاش رۆحمان ئەنجن ئەنجن کردووه. من بە
ئاوینۆچکەکەى ژوورەکەم و پیرام، بەلام ئاوینە مشارییهکانى ناخ... ئاوینە
دړندەییەکانى دەرەو چۆن دەشکیندرین. ئەو ئاوینە ژەرأوییانەى منیان
ناشرین کرد. بەلام دیارە یەكجار بەو شیوہیە ناشرین نیم. ئەوہنیە یەك
هەفتە یە ئەو کورە قۆزەم لەوبەرەو تاساندووه... یەك هەفتە یە نەمەیشتووه
بخەویت... لەوانە یە تیری عەشق لە دلى چەقیبیت.

من هەلەم کرد. دەبوا یە لەگەل خۆمدا دەمانچە یەك... تاپریک... هیچ نەبیت
تیروکەوانیکم لەگەل خۆمدا بەینایە. ئاخ من لەم شارەدا... لەم جەنگەلەدا
کەسى وا ناسم... کەسیک پشتم بگریت... بە هەلە و کەتنەو لەسەرم
هەلباتیت... وەك ئەوسا بمپاریزیت. ئای ئەوسا چەند دلسۆزانە منیان
شاردەو... نەیانەیشت بەردەست بەکەوم. بەردەستیان بەکەوتما یە هەلاهلایان
دەکردم... هەر پارچە یەك بەدەست یەکیکەو دەبوو... برا یەك... برادەریکى...
خزمیک... ناسیاویک... نەناسیاویک. ئاخ! من چەند ویستم داواى لیبووردن
بکەم، بەلام لیبووردنى چى؟ تازە کار لەکار ترازابوو. خوینەکەى رژا...
کوشتم... من کوشتم. نەخیر من نەبووم... نەستى من بوو... نەستى کپکراوى
من، بوو بە رقیكى سەیر و غەریزە ژەرأوییهکانم قلیبوونەو. ئیوارە بوو...
ئىوارە یەكى تارىک... نازانم بۆ هەر لەخۆمەو زەوقم هەستابوو... چوومە
پەنایەکەو دووردەست... بەنەخوینەکەم ترازاند و خەریک بووم... خویشم نازانم
خەيالم بە چ لەشیکەو ورووکابوو. بە دەستیک من سەرقال و دەستەکەى ترم
لەسەر دەمانچەکە بوو. ئەو دەمانچە یە بۆ پاریزگارى خۆم هەلمگرتبوو.
تەزوویەكى سەیر گیانمى داگیرکردبوو، کەچى لەپەر ئەو کلۆلە لەبەردەمدا
قووتبوووه. حەپەسام... ئازاریكى کتوپر جیگای نەشئەى تەزووی گرتەو...

بوومه كيشوهريك له رق... لافاويك له شه هوته بيدهنگراو... شه رميكي بي سنور جهسته مي كوتى... گيانم له ئاره قدا شه لال بوو... جهنگه ليك توورهي له چركه يه كدا هه موو رۆحمى ته نيه وه... ئيتتر خۆم بۆ نه گيرا... تهق... تهق پيؤم نا، كوشتم و بۆي دهرچووم.

سه رها زۆر دلسۆزانه منيان شارده وه. دلخوشييان دهمامه وه و گالته يان له گه ل ده كردم. هه ر به قسه ي خوڤ دهمانچه كه يان لي وه رگرتم و «ئه وه ئه و دارلاستيكه چيه به دهسته وه» چه كيكي قورسيان پيدام. «ئيجا ئه وه هيني يه كيكي له سه ر بكوژيت»... «تۆ بۆ شتيكي وا يه كيكت ساردكرده وه، ئه ي بۆ شتي تر چي ده كه ي؟».

به لام من نه مكوشتوو... نه خير ئه وه هه رگيز له ئيشي من ناچيت... من رهنگه هه ر بريندارم كردبيت... كي چووزانيت؟! به لام چي ده كه يت؟ چي ده ليت به خه ونه كانم؟ خه ونه كانم لينه گه ران ئاسوده و دلپاك بم. ئاخ! بۆ ئه و ساته چۆن نه كرا سه يريكي باشي بكه م، بزانه كوژراوه يان نا؟ هه رچه نده من خوينيكي سوورم بيني رڙا، باشه من له چ حاله تيكي سه يريدا بووم؟ بۆ يارمه تيم نه دا و بۆچي فرياي نه كه وتم؟ نه خير من نه مكوشتوو. ئه وه زياتر ئه وان ئه م تاوانه يان نا به ناوچه وانمه وه... ئه و دلسۆزانه ي كه منيان شارده وه... هه ر بۆ ئه وه ي له وي بم و نه گه ريمه وه... هه ر بۆ ئه وه ي ژماره يان زيادبيت هه موو رۆژيكي چيروكيكيان بۆ ده گييرامه وه. «بروا بكه! ئه مري دوو خزميمان ساردكرده وه... هاتبوون بتكوژن.» «به سه ري تۆ! كه سمان نه بينيووه ئه وه نده خزمي هه بيت وهك ئه وه هه تيووه.»

من ئه وسا كه چهك به شان بووم بۆ ئه وه نه بوو كه جهسته ي خوومي پي پياريم. بۆ ئه وه نه بوو كه له مردن ده ترسيم، به لكو ته نيا بۆ ئه وه بوو كه نه مده ويست بكوژريم و تاوانه كه م به سه ردا بشكيتته وه. من بۆ پاكيتي رۆحي

خۆم ھەنگرتبوو. گەر منیان بکوشتایە ئەوەیان دەسەلماند کە تاوانم کردووە و
حەقم لێدەکەنەو. من ئەوسا تەنھا لەو دەترسام و ئیستاش ئەو ترسە لە
پۆم جیا نەبوو تەو... ھەر بۆیە حەزناکەم ئەوەی ئەو بەرەو بەمکوژیت و بە
گوللەیک ساردم بکاتەو.

کانوونی دووەم ١٩٩٥

* لە گۆڤاری «یەكگرتن» دا بۆکراوەتەو... ژمارە «١٧» سالی «١٩٩٥» لاپەرە
«٢٥١-٢٥٣».

پادشا

كەس وەكو من بە مال گویزانەو پەست نابیت... كەس وەكو من قەلس و مات و
رەنگ زەرد نابیت. هەفتەیه كی تر بریار وایە مال بگۆزمەو... ئای لەو قیامەتە!
هەر لەئێستەو خۆینم وشك بوو... زەندەقم چوو، توورە و تەنیا، لە
ئاسمانیک دەچم نە بآندەیهك بۆم بگریوینیت... نە نیگایەك بە هیچم بزانییت...
نە ئەستێرەیهك خۆیم پێدا شوۆربكاتەو و نە كۆلارەیهكی نابەلەدیش لە ناكاو
رپی تیم بكەویت.

هەر وەكو وتم مال دەگۆزمەو. هەر لە ئێستەو خەوم لی زراو. پیش
دەخۆمەو و هەست بە تەنیا ییەكی سەیر دەكەم. لەوانەشە ئەو هەستی
تەنیا ییەم... ئەو پەستی و قەلسی و رەنگ زەردییەم پەیوەندیشی بە مال
گواستەو و كەو نەبیت. كی چوزانییت؟ لەوانەیه پەیوەندی بە شتیکی ترەو
هەبیت... پەیوەندی بە رابردوویەكەو... ئەو رابردووی كە لە سووچیک لە
سووچەكانی تەمەندا گرمۆلە بوو و خۆی حەشار داو... حەشاردانیک كە وا
بەئسانی دەستگیر نەبیت. دەرنا من دە جار زیاتر مالم گویزاو تەو... سەد
جاریش مال گویزانەو م بینوو. لەم بارەدا ئەزموونم گەلیك زۆر، كەچی تی
ناگەم و ناشزانم لەبەرچی لە كاتی مال گویزانەو دا پەستی ییەكی سەیر
دامدەگریت... هەر لە خۆمەو شەر بە دار و دیوار و نازە دەفرۆشم. گەر دار و
دیوارەكان لیم بیئە دەنگ دەیانرووخیتم... شووشە ی پەنجەرەكان هەر بە
حەواو تەمە دەكەم. كەللەیی دەبم... خواخوامە ورتەیهك، فزەیهك، چرکە چرکی
سەعاتیک ببیستم هەر بۆ ئەو ی بكەومە گیانیان، كەچی بۆ نەگبەتی هیچ

نابیستم.

دار و دیواریش بیینه‌دهنگ، ئەم ژنه رۆح سووکەم فزەیه‌ک ناکات. چاک دەزانیت، من چ دەمارگیریکم. ئەوسا که نازەم هینا، هەر له شاییی ئەلقە لەدەست کردنە‌که‌وه... لەو کاتە‌وه که هەرچی دەرودراسی... برا و خوشک و خزمان... دۆست و هاوڕێیان له هه‌له‌په‌رین و که‌یف و سه‌ما و پیکه‌نیندا بوون، به فرسه‌تم زانی و ئەم لاوازییه‌ی خۆم بۆ نازە درکاند... ئەم دەرگا ئاسنینه ژه‌نگاوییه‌م بۆ خسته سه‌رپشت. به نهرم و نیانییه‌وه پیم وت:

- نازە گیان! دەزگیرانه ئازیزه‌که‌م! له کاتی مال گویزانه‌وه‌دا، هه‌چ وهختی بیت... له هەر کوێ بیت، گەر تووڕه بووم وه‌لام مه‌دەر‌وه.

من ئەوسا زۆر به ناسکی پیم وت چونکه دەزگیرانم بوو، ئەمیستا ژنمه گەر قسه‌یه‌ک بکات دەم و دانی ده‌شکینم.

ئەبلەق بوو... ترس له تیروانین و سیمای نیشته... تیرامانیکی سه‌یر تیم پام... تیم نه‌گه‌یشت و له تاودا پیکه‌نی... خه‌یال بریدییه‌وه و غه‌مگین غه‌مگین له ده‌روپشتی خۆی ده‌روانی.

هه‌فته‌یه‌کی تر ئاگربارانه... هەر له ئیسته‌وه تف له ده‌مدا وشک بووه، سی مندالم هه‌یه بۆ ده‌وێرن بین به‌لامدا. گویم لی یه له ژووهره‌که‌ی ئەودیه‌ نازە پیتان ده‌لێت «له‌ولا، له ماله تازه‌که قسه له‌گه‌ل باوکتان بکه‌ن، لێره نا». نازانم له‌به‌رچی ئەو قسه‌یه‌ی نازە دلم خووش ده‌کات؟! ئاوه و ده‌یکات به ئاگردا... کللیکی بززه و دەرگای داخراوی پارچه‌وه‌کانی ده‌روونم ده‌کاته‌وه.

کوڕه‌ گه‌وره‌که‌م ته‌مه‌نی دوانزه سالانه، بانگم کرد و هەر له‌خۆمه‌وه شه‌قازله‌یه‌کم لێدا... به‌سه‌ر میزی هۆله‌که‌دا که‌وت و به‌ربووه‌وه سه‌ر زه‌وی... ده‌زانم زۆر ئازاری پی گه‌یشت و فرمی‌سک له چاوه‌کانییه‌وه داپارین، به‌لام دیار بوو ئامۆژگارییه‌که‌ی نازهی بیرنه‌چوو بووه‌وه، بۆیه خۆی تیک نه‌دا و به

روومدا پیکه نی... پیکه نینه که ی منی تۆقاند... ترسام، چه شنی ترسی ئەو
 خەوانە ی نابینرین و دینەدی، کت و مت له خۆم دەچوو. خۆمی ئەوسای
 دوانزە سالان. من ئەو کاتە بۆ ماوه ی چوار سال قسەم بیرچوو بوو، لە
 جیاتی وشە و پرستە ی ئادەمیانە، هاوارم دەکرد. بۆ ماوه ی چوار سال لال
 بووم و یەک وشە چییە لە دەم نەهاتە دەرەوه. هاوار دروشمی من بوو...
 هاوار: ژیان و ترس و پیکه نین و شادی و گریان و (بوون) ی من بوو. هەر لە
 بەیانییەوه که لە خەو هەڵدەستام تا ماوه یەک هەر هاوارم دەکرد، تا زوو دایکە
 کلۆلە کهم بەرچایی دەخستە بەردەم... دەمشیراند تا لە بەردەمدا لای ببەن.
 گەر تاقەتی قوتابخانەم نەبوایە تاقە هاواریک بەس بوو بۆ ئەوه ی نەچم. جا که
 زانیم زۆر باش ئەم شتەم بۆ دەچیتە سەر، تەماحەکانم گەرە بوون... گەرەتر.
 بۆ پارە... بۆ جل... بۆ خواردنی لاقی مریشک... بۆ هەموو ئاواتیک... هیوایەک...
 بۆ هەموو حەزیک... ویستیک هاواریک بەس بوو بۆ ئەوه ی بۆم جی بەجی
 بکریت. من ئەوسا پیش ئەوه ی قسەم بیرچیتەوه زۆر بەدبەختانە دەرئام... لە
 هەموو لایەکهوه تیم هەڵدەدرا... لە لای باوکه وه... لە لای دایکه وه... دوو برا
 گەرەکه مه وه... تەنانەت لە لایەن خوشکە بچکۆلانە که شمه وه دەچەوسیندرا مه وه.
 چش لەوان... خۆ من لە لایەن دراوسێکانیش هه وه هەر وابووم... حەمالی سەیر
 سەیریان پی دەکردم. نەمدەتوانی نەچم، ئاخر دایکم دەیوت:

- کوری خۆم! عەیبە، بچۆ بزانه چییان دەویت! دەبی ئیمە رۆحی
 یارمە تیمان تیا بییت.

- باشە بۆ بەس من بانگ دەکەن؟ ئەی سەردار و نەوزاد؟ ئەی کورانی
 گەرەک؟

- کورم! تازە ناوی تۆیان بردوو... بچۆ دە ی بچۆ!
 ئاخ! بۆ سەردار و نەوزاد... دوو برا گەرەکه م، چۆن ژیان منیان دزی؟ لە

هه موو شتی کدا هه قی منیان ده خوارد... له هه موو یارییه کدا گزیان لیده کردم، ته نانهت له مریشک خواردنیشدا هه موو کاتیک رانه که یان بهرده که وت. که دهیان خوارد سهیری منیان ده کرد و پیم پیده که نین... رانه که یان وهک په شمهک ده خوارد... به لئو ده خوارد... منیش به دست سینگه لاستیکه که وه دانه کانم هه لده ورین و ئاره قه ی رهش و شینم ده کرده وه. خو دوو گۆلیشیان به قه در من نه ده زانی، که چی ئه وان، مندا لانی گه ره کیشیان له من تیگه یان دبوو، که یاریمان ده کرد، ئه وان و کورانی گه ره که هه میسه توپیان به من ده یانیا وه، یا خود ده یان کردم به گۆلچی. به دب ختی بوو توپیک به ناو گه لمدا رهت ببوايه، چش له وهی به دوو گۆل حیساب بوو، که چی تا هه فته یه کیش نه یانده برییه وه و منیش کون نه بوو خو می تیا بشارمه وه.

من ئه وسا، له کاتی شایي ئه لقه له دست کردنه که دا هه موو شتی کم بو نازه گتیرایه وه، هه رچه نده بریارم دابوو که هیچ باس نه کم، به لام تی که وتم و هه موویم بو هه لرش، خه تاکه ش، خه تای ژنیکی دراوسیمان بوو، نازهش سه رسام سه رسام سهیری ئه م لاهه ولای ده کرد. ها ئیستا نا ساتیکی تر ده کرده شه سه باران، په له هه وریکی بچووک و سپی بوو، زوو زوو گه وره و رهش ده بوو... خه یال ده بیرده وه و ترش و مؤن ده بوو. که به زور ویستیان هه لمانبستی ن بو هه لپه رین، ئه وهزی نه کرد و «توژی سهرم گتیره خوا» به غه مبارییه وه دانیشته وه، منی زاواش قینج و قیت له ته نیشتییه وه، خواخوام بوو ئه م شاییه نه عله تییه زوو ته واو بیت و بپرته وه.

هه فته یه کی تر دوزه خ به م چاوانه ی خو م ده بینمه وه و مال ده گویتزه وه. په شوکاوم... هه ناسه م توند بووه. ئه م ده شتی کاکي به کاکیه چون بپریم؟ به م شاخه هه زار به هه زار هه دا چون سه ربکه وم؟ هه رچه نده مال گویتزانه وه رهنگه خو ی له خویدا هینده سهخت نه بیت، بو من وا زلم کردوه؟ هه رچی شتت

ھەيە، نيوھى فري دەھىت و نيوھەكى تری لەگەل خۆتدا دەبەیت. بەتایبەتى بۆ
 يەكئىكى ئەزمووندارى وھكو من. كەچى نازانم لەبەرچى لە كاتى مال
 گويزانەوھدا مەرگ بەم چاوانەى خۆم دەبينم. ھەست دەكەم ھەموو ئەو
 شتانەى ھەمانن بەسەر يەكەو، لەسەر ئەم كۆلە نەگبەتەى من دەگىرسىنەوھ.
 كە دادەنیشم، ھەست دەكەم دۆلاب دەستمە و مئز قاچەكانم. خۆسەلاجەكە
 جلى لەبەر بكەيت ھەر لە خۆم دەچئت. ئەوھ ھىچ تەنەكەى خۆلەكەيش ھەر كت
 و مت كاسكئتەكەى سەرمە. كە دەشخەوم وا ھەست دەكەم لە پىكاب
 بەربوومەتەوھ. خۆ نازە ئەم شتانە ھەمووى دەزانئت... ھەموو كون و كەلەبەر و
 درز و قلىش و دەلاقەى ژيانى من دەزانئت... ئاگای لە ھەموو شتئكە... من بووم
 ھەموو شتئكم بۆ گئرايەوھ و فئرى غەم و تاوانم كرد. ھەر لەو پۆژەوھ... ئەو
 ئئوارەيەى كە ئەلقەمان كردە دەستى يەكتر. من يەكەمجار ئەلقەكەم كردە
 دەستى. تا ئەو پەنجەيەم دۆزىيەوھ كە ئەلقەى تئ دەكرئت، ئارەقەى رەش و
 شىنم دەردا و دوو سئ پەنجەيم گۆرى و تاقى كردەوھ، ئەوانىش ھەر وئىنەيان
 دەگرتن. خۆ وئىنە بئ وھفایيەكان تا ئئستاكەش ھەر ماون. كە دەيانبنم
 پئدەكەنم و تەرىق دەبمەوھ. سەردار و نەوزاد سەرو كامئرايان پئ بوو، بە
 دەستئك لاقى مريشكيان دەخوارد و بە دەستەكەى تر وئىنەيان دەگرت.
 ھەموو مەست و دلخۆش... دەم بە پئكەنن... بە خەندە و ئال و وال. ھەر من
 پەست بووم و نازەش سەرسام. بەيەكەوھ وھستابووین، تەوقە و ماچ و مووچ
 دەستى پئ كرد... ديارى و ئالتون پئوھ كردن... ئاواتى ژيانى پئروخەرۆبى و
 قسەى سەوز و قسەى سوور. لەناكاو، لەناو ئەوانەدا كە ئالتونيان دەباراند
 بەسەر سەروسيما و جەستەى نازەدا، ئامىنەخانى دراوسئى جارائمان
 قووت بووھوھ... نزيك بووھوھ و ديارىيەكەى خۆى داىە نازە و ماچى كرد...
 سەيرئكى منى كرد و وتى:

- پادشا گيان! زور حهزم كرد گويم له دهنكت بيت. ئەو چوار ساله‌ی كه تووشی ئەو نه‌خۆشیه بوويت خۆم به تاوانبار دهزانی.
نازه مۆرپه‌یه‌کی لی کردم، وای زانی شت قه‌وماوه و من ده‌یشارمه‌وه، منیش هه‌په‌سام و زه‌ده‌خه‌نه‌یه‌کیشم تی گرت کاری نه‌بوو. دانیشتینه‌وه. ئاخر ئامه‌خان چی تۆی گه‌يانده ئیره؟ خو تۆ به دارشعق ده‌رۆی... چۆن ئەم هه‌موو ریگایه‌ت بری و هاتیه‌ مالی نازه؟ بۆ دیاریه‌که‌ت به ده‌ستی یه‌کیکی تر دا نه‌نارد؟

- چوار ساله‌ی چی؟

- بێگومان ئەمه یه‌که‌م پرسیا‌ری نازه بوو که دانیشته‌وه.

- ئەها! هه‌ز ده‌که‌یت دوا‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ بۆت....

- نه‌خیر... هه‌ر ئیستا.

جا تی که‌وتم و هه‌موو شتی‌کم بۆ گه‌یرایه‌وه... له نووکه‌وه گه‌یرامه‌وه و نه‌سه‌له‌ممه‌وه... هه‌موویم بۆ هه‌ل‌رشت. ته‌نیا یه‌ک شت نه‌بیت... درۆیه‌کی پی‌رۆز که هه‌موو ژیا‌نی منی گو‌ری... قه‌یناکا با ناوی بنی‌ن درۆ... با وابیت، به‌لام که‌س ئاگای له‌وه نییه‌ که به‌هۆی ئەو فی‌له‌وه، ئەو چوار ساله‌ی قسه‌م بی‌رچوو‌بووه‌وه، دره‌وشاوه‌ترین سالانی عومری من بوو... به‌هه‌شتی‌ک بوو...
ساته‌ مه‌سته‌کانی... شیته‌کانی چ زوو تی‌په‌رین؟!

وه‌ک هه‌موو کاتی‌ک... ته‌نیا و په‌ست و بی‌ که‌س راوه‌ستا‌بووم و کورانی گه‌ره‌کیش سه‌رقالی دوو‌گو‌لی بوون. ئەوان گو‌لیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، منیش تۆپم بۆ ده‌هینانه‌وه و جنی‌سوم به‌ دار و دیوار و دۆزه‌خ و به‌هه‌شت ده‌دا. ئامینه‌خانی دراوسه‌یمان مالی ده‌گواسته‌وه. هاواری کرد و داوای یارمه‌تی لی کردم که بچمه‌ دواوه‌ی پیکابه‌که‌ و ئاگام له‌ شته‌کانی بیت... چووم... چووم و خۆم هه‌ل‌دایه‌ لای شته‌ شه‌ق و شه‌ره‌کانی. بی‌ر مه‌ ئەوسا تفی‌کم له‌ چاره‌ی خۆم

کردو دهستی تفاویم نا به ناوچه وانمه وه، به لام ئیستا لهو تفه په شیمانم، لهو
 جنیوانهش که له دلی خوځدا به ئامینه خانم دابوون. بیرتکی سه رسور هینه
 منی مهست کرد، فیلتیکی سیحراوی تهنگی به رۆحم هه لچنی و بریارم دا که
 هه ر پیکابه که بکهوئته جووله، من به خوځم و میزه شریکه وه خوځم هه لدهمه
 خواره وه و چی دهبتت با ببیتت. ئه و فیلهی ئه وسام له قه هردا بو هات... له
 به دبه ختیدا بو هات... ئه و درۆیهی ئه وسام چه ند چرکه یه کی خایاند، که چی
 هه موو ژیا نی دا هاتووی منی گوپی. خوځم هه لدا یه خواره وه و میزه له عنه تیه که
 به سه رمدا که وت، بیرمه ئه وسا ژانیکسی سه یر چووه رۆحمه وه و هه ستم کرد
 که لله م وه ک شووتی شه ق بوو، خوینی سووری خوځم بینی و له هوش خوځم
 چووم. کاتی هوشم هاته وه به رخوځم سه یرم کرد، سه رم به چه ند ته قه لیک
 دورا وه ته وه و له ماله وه زور نازدارانه راکشاووم. دایکم به دیارمه وه دهگری و
 باو کم غه مگین. خوشکه چکولانه کم لچی کردووه و سه ردار و نه وزادیش
 سه رسام سه رسام تیم دنوارن. من هه ستم ده کرد (پادشا) م و ئه وانیش
 به رده ست و په نا... من ئاوینه و ئه وانیش سیما ی لیلی خو یانی تیا ده بین... من
 گلۆپتکی کز و ئه وانیش وه ک په پوله ی گه وره گه وره به ده ورمدا ده خولینه وه.
 که چاوه کانم کرده وه هه موویان به یه که وه قسه یان له گه ل ده کردم و هیترشی
 درندانه ی پرسیاریان ئارامی نه بوو، جا بریارتکی شو ر شگتیرانه م دا و خوځم لال
 کرد... په یمانم برده سه ر و قسه م نه کرد، له جیاتی ئه وه هه ر خه ریکی شیر
 شیر بووم... هاوارم ده گه یشته بنی دنیا. بورکانیکی په ست و تووره بووم به
 هیچ شتیک دانه ده مرکامه وه. ئیدی من نازناوی (پادشا) م پی درا... پادشای
 مال و گه ره ک... خودای زهوی و ئاسمان... هه وا و ئاگر و خوځ و ئاو... بی
 به زه ییتیم خسته گه ر... که وتمه ئازاردانی هه موو ئه و که سانه ی له پیدشا
 رۆحمیان ئازار دابوو... بو که س هه بوو بللی له! بو که س هه بوو قسه له

قسه مدا بکات، مه به ستم له هاوارم. ته نگم به باوک و دایکیشم هه لچنیبوو...
 ژیانم به دوو براکهم تال کردبوو، ئەو دوو برا گه ورهیهی هه موو ته مهنی منیان
 دزی بوو، جا بریاریان دا و بردمیانه لای پزیشکی دونیا... شارهکان، هیچ
 دهرمانیک له هاوارکردنی نه ده کردم... هیچ شیرینقه یه که ئەو په یمانه ی پی
 نه ده شکاندم. دایکه کلۆله کهم شیخ و مشایخی دونیای بردم... مه لا
 جۆربه جۆرهکان... کتیب گره وهکان... قهره جهکان... جادووگه ران... فالچییهکان...
 قاوه گرهکان... غه یب دۆزهکان... کهس سه ری له م نه یینییه دهر نه ده کرد... ئەم
 مه ته له به کهس هه لئه ده هات... چوار سال به م شیوهیه... به م شیوه شیرینه
 ژيام... هه رچه نده له شیریه و هاواری خۆم بیزاریش بووم، به لام پادشا بووم و
 کهس به بی پرسى من... منى غه مگین و دلشاد ده ستی نه ده کرد به ئاودا. تا دوا
 جار باوکم سیحربازیکى ریش سپى پشت کۆماوهی دۆزییه وه، بردمیانه لای،
 هه رچه نده باوکم برپای به سیحر نه بوو، به لام به چاوهکانیدا دیاربوو که له
 سیحربازه که ده پارایه وه. پیره کابرا دوو سى ده ستی پیروزی به سه رمدا هینا،
 یه که دوو فووی بۆگه نی به سیما و گوچکه مدا کرد، رۆحم تیکه له هات... وورد
 وورد له چاوهکانم راما. من زهرده خه نه یه که گرتمی و ئەویش زهرده خه نه یه که
 به لام وهک ژهر تال. به غه مباریه وه سه یریکی باوکه به دبه خته که یی کردم و
 وتی:

- ئەم کوریه شیرینه تان ناوی چییه؟

- پادشا قوربان!

له به رخۆیه وه چه ند جارێک پادشا... پادشای دووباره و سى باره کرده وه و

وهک شهسته باران رسته یه کی میژوویی دهر په راند... وتی:

- پادشا ده توانیت قسه بکات.

دایکم فرمیسک له چاویدا بوو... خۆی پی رانه گیرا و وتی:

- چۆن؟

- ئەم كورپە خۆى واى له خۆى....

نەمەيشت رستهكهى تهواو بكات... ههستام و كهوتمه جنيو پى داني...
دايكم پهلامارى دام و كهوته ماچ كردنم... باوكم كه گوئى له موسيقاتى دهنگم
بوو له خوڤياندا نهيدەزانی چى بكات، نهيدەزانی چ سهمايهك ههلبژيريت.
باوهشى پيدا كردم و چى پارەى له گيرفاندا بوو گرتييه سيحربازەكه و
دهستى ماچ كرد و وهك رهشهبا دەرپهريين و چووينهوه بو ماللهوه. ئيدى وا
بلاوكرايهوه كه سيحربازەكه منى چاك كردووتهوه و كهس به درۆكه مى
نهزانی... كهس ئەم فيله پيرۆزهى پى ئاشكرا نهكرا. دايك و باوكم له و رۆژهوه
له خوڤياندا نه بير لهوه دهكهنهوه كه دوا رستهى سيحربازەكه چى بوو؟ ئەى
بو من كهوتمه جنيو پى داني؟ نه كهس پرسيارى كرد و نه كهس پرسيار
دهكات.

ئابى ١٩٩٥

* له رۆژنامهى «پهيام» دا بلاوكراوتهوه... ژماره «٥» ريبهاندانى «١٩٩٨».

والتى په يکه ره کان

كەس پېشېبىنى ئەو پۇژەى نەدەكرد... ئەو پۇژە شوومە... ھەوالى ئەو بەيانىيە... ئەفسونناوييە... باراناوييە سەيرە... پۇژى يەكى نىسان... ھەموو پېكەنىيان دەھات... سوور بوون لەسەر ئەوھى كە ئەو تەنيا درۆى نىسانە... درۆيەكى سېيىيە و ھىچى تر... گالتەيەكە و سەربەقور دەھىنئە پېكەنىن... نوكتەيەكە و غەمبارترين كەس دەخاتە سەر كەلكەلەى ھەلەكە سەما .

ھەموو وایان دەووت... دەیانووت درۆى نىسانە... كەس باوهرى بە گوچكەى خۆى نەدەكرد . سەرھتا بە زەردەخەنەيەك وىستیان كۆتايى بەم گالتە نەعلەتییە بەین... كە ھىمىنتر بۆ جارى دەيەم گوپیان لە رادیوكە گرت، جا وىستیان بە قاقای پېكەنىن ئەم نوكتە ئەھرىمەنىيە... ئەم درۆ زلە داپوشن... دانەدەپوشرا .

ئاخر ھەموو سالتىك لەو پۇژەدا، ھاوپپیان... خزمان... كەسى دوور و نزىك: گالتەيەك... نوكتەيەك... فشەيەك... درۆيەك لەگەل يەك و بەزمىك بەيەكتر دەكەن و بە پېكەنىن كۆتايى بە ھەموو سەرسامى و ترس و دوودليەك دەھىن و خەنى دەبن. بەلام ئەمجارەيان وەك جارەكانى تر نىيە . درۆيەكە ھەر زۆر زلە، دونيا دەشلەقینئەت، يەخەى ئاسمان دەگرى و شاخ دەرمىنى و ئۆقيانوسىك دەخاتە سەما .

ئاخر كەس بىستويەتى مىرى لەسەر رادیو بىھوئەت ختووكەى ئەم گەلە بدات. كەى مىرى درۆى سېى دەزانئەت؟ كەى تاقتەى گەمە و گالتەى ھەيە؟ كوا كاتى ئەوھى ھەيە نوكتەى رەسمى بگىرئەتەوہ. بىگومان شتەكە وا نەكەوتەوہ.

بەيانى زوو بوو... ھەتاوى گورگەزى ھەموو لايەكى پۆشن كردهوہ... باران و ھەتاو بەيەكەوہ دەبارين. تا چا و برىكات، لە قوولايى ئاسمانەوہ وەك عاشقەوماشقە دياربوون، خۆيان بە يەكدا دەدا و لەيەكتەر ھەلدەسوو... ئەمیان بە باران پرچى زىپىنى خۆى تەردەكرد و بارانەكەش خۆى دەشوشت بە تيشكى ھەتاو. ھەموو لەگەل كەردنەوہى راديوكەدا دەم بە پىكەنين بەرچايان خوارد. ھەوالەكە يەك لەسەر يەك دووپات دەبووہوہ. دەم و چاوە خەوالووەكانى... برسپيەكانى... سيما پر لە قين و سۆزەكانى زیندوو كردهوہ.

«مژدە... مژدەيەكى خۆش»... لەگەلایا پارچە مۆسقىيەك رەق، وەك ئەوہى بەردىك ئاوازەكەى بۆ دانابىت پى بە پى ھەموو وشەيەك شنەى دەكرد. «ھەچ كەسێك دەيەوئیت... دەتوانیت لەماوہى سى رۆژدا پەيكەرێك دروست بكات و لە ھەچ شوپىنێك دلى دەخوازیت دايچەقینیت. ئەمە بريارى سەرۆكە و كەس با دوودل نەبیت. ئيمە دەخوازين ئەم شارە بكەينە پايتەختى موزى جيهان و پەيكەرەكانتان جىگای ريزى ئيمە و سەرۆكى خۆشەويستە و بيھيئەنە بەرچاوى خۆتان كە ھەروا دە سالى تر... سەد سالى تر... ھەزاران سالى تر چۆن پەيكەرەكانتان دەبنە جىگای ريز و شانازى و چ ميژووويەك تۆمار دەكەن بۆ ھەموو نەوہ خۆشەويستەكانى داھاتووى ئەم گەلە. دەى ئيتتر قۆلى لى ھەلبكەن ئەى ھاوولايىيە خۆراگرە بەشەرەفەكان و لەدلا شيرينى سەرۆك».

نەخپەر ئەمە ھەر دەبى درۆى نيسان بىت. ئەمە رستەى دەمى يەكە بە يەكەى ئەو ھەشاماتە بوون كە لە بازار و دايرە و مزگەوت و كوۆلان و قەيسەرى و كوۆگاندا جمەيان دەھات و دوودل و سەرسام لۆمەيان دەكرد و جنيويان دەدا و پر بە دلپش پيدەكەنين. «خووا بيانباتەوہ بۆ خۆيان و گەمەيان»... «ئەمانە ئيمەيان كەردووە بە گالتهجار». «مالى فشەم بە قورگرتن»... پروابكەن! ئەمرۆ لەبەر پىكەنين دەستم شت ناگریت».

ئەو كەسانەش كە بەسەردان لە دەرەوھى ولاتەو ھاتبوونەو و كەمىك ھەوای ديموكراسى بەزۆرەملی چوو بوو ھەو ھەو ناو سىيەكانيانەو دەیانووت «چۆن حكومەت لەسەر رادىۆى رەسمى درۆى وا رەسمى لە رۆژى يەكى نىساندا لەگەل خەلكدا دەكات! ئاخىر ئەمە كارى خراب دەكاتە سەر كەسايەتى و حالەتى سايكۆلۆژى مرۆف».

بەلام نىتر پروداوھەكە ھەر ئەو كاتە لە حالەتى سايكۆلۆژى چوو بوو دەر، كە كاتىك بۆ ئىوارەكەى، سەرۆك خۆى، لە تەلەفیزیۆنەو رايگەياندا، ئەو ھەوالەى كە بىستوویمانە راستە و درۆى يەكى نىسان نىيە. پىناخۆش بوونى خۆشى دەربرى بەوھى كە كەس دەستى نەبردووە پەكەرىك دروست بكات، چونكە كەس برىوای بەو فەرمانبەرە قورپەسەرە نەكردووە كە لە دەمى ئەمەوھە مژدەكەى لە رادىۆوھە پى رايگەياندوون و وتى «لەماوھى تەنھا سى رۆژدا، بەزۆرنا، بەلكو گەر حەز و تواناتان ھەيە، پەيكەرىك چى بكەن، ئەوھش دەزانم و تۆزىكىشم لەسەر خويندۆتەوھە كە دروستكردنى پەيكەرىك لەماوھى سى رۆژدا كارىكى مەحالە، ھەر لەبەرئەوھش مەرج نىيە پەيكەرەكان لە ئاستى ھونەريدا شياو بن. درىژەى دا بە قسەكانى و وتى:

جا لە ھەركوچى دلتان خەونى پىوھ دەبينى سلل مەكەنەوھ و داىچەقینن. ئەمە برپارە و پەشيمانى لەدوا نىيە. ھەج پەيكەرىك بى گرنگ نىيە. گرنگ بەشدار بوونە. با پەيكەرى تىكۆشەرىك بىت، يان سەربازىكى ون. با ھى خۆتان بىت، ھى بابتان... داکتان... دەزگىرانتان... باپىرە گەرەتان... شەھىدىك... پىشمەرگەيەك... نەفەرىكى مېژوووى... بابە با سەرى ئەسپى بى... چش با من بم. ئەو شتانە خۆتان برپارىدەن. لە ھەج شوپىنى دايدەنن، پەيكەرەكانتان مېوانى ئازىزى ئەم شارە ئازىزە دەبىت.

ھەر ئەو ئىوارە درەنگە پىاوانى ئەم شارە پزانه ناو بازار، كۆلان و

دوكانه كان، چى بۆرەك، گەچ، چىمەنتۆ، ئاسن، شىش و گلەسورە ھەبوو كړپيان و كەوتنه دروست كړدى پەيكەرى خۆيان. ئەو شەو شەوى ھەشر بوو... تا بەيانى كەس كەرويشكە خەويكيشى نەكرد. بەرەبەيان بە ھەزارھا كەس پەيكەريكى قۆزيان بۆ خۆيان تاشى. سەيريش لەو ھەدا بوو كە سەيرى ھەچ پەيكەريكت بكردبايە، دەتزانى خاوەنكەى چ كارەيە. مامۆستاكان بە خۆيان و دارەكانى مستيانەو... مەلاكان بە خۆيان و قورئانى باوھشيانەو... سياسىيەكان بە خۆيان و دەمانچەكانى بەرباخەليانەو... لىفە درووەكان بە خۆيان و لىفە شەركانيانەو... قوتابيان بە خۆيان و قۆپيەكانى گيرفانيانەو... چاچيان بە پيالەچاى شيرينى دەستيانەو... دلدارەكان بە نامەى فرميسكاوييەو... سەركردەكان بە خۆيان و ئەسپە قەشەنگەكانيانەو... ئەمە ئاسنگەرە و چەكوش... ئەوھشيان شاعير و قەلەم. ئا ئەوھيان قەسابتيكى ئاساييە يان پياوكوژتيكى ياسايى؟ ئەى ئەمەيان دزە يان فەرمانبەرى نەگبەتى بانك؟

ھەموويانت دەناسيەو و كەس كەسى لى ون نەدەبوو.

ئىدى ھەر بۆ بەيانى سيمای ئەم شارە گۆرا بوو، فريا نەدەكەوتى سەيرى ئەم ھەموو پەيكەرە ناھونەرى، خواروخپچ، گيپر و سەيروسەمەرانە بکەيت. ھەر ئەو رۆژە شەريكى زۆر كرا و خوينتيكى زۆرتريش رڤا، لەسەرئەوھى كە ئەو سەرى ئەم پەيكەرەى دزيووە، ئەميشيان دەستى پراوى ئەو... ئەو كەللەزلەش قاچى لە گەچ گيراوى ئەوى قۆستۆتەو و ئەم كۆلۆلەش لووتى ئەو. ئەم لاسايى ئەوى كردۆتەو و ئەميشيان ھيندە تەماشايان كردووە و پى ى پيکەنيوون، تەريق بۆتەو و سەرى بى چاوى پەيكەرەكەى خۆى لە دەست بەرپۆتەو.

ھەر ئەو رۆژە ھەموو ماندو و برسى... تينوو... بپرست لى برا و تووپە

دەبوايە بېنە پاسەوان لە بەردەم پەیکەری دروست کراوی خۆیان... دەبوايە لەوێ بێ بۆئەوێ نەتدزنی و تیکت نەدەنەوێ. لێشاوی رقی و بوغز و جنیو و گلەیی خەلک هەر زیادی دەکرد... هەریەکە وەک کوکوختییەکی نەخۆش لە بەرپێی پەیکەری خۆیدا هەلکۆرما بوو، ئیدی هەریەکە و بە شتیکیەو... بە چەقۆوێ یان خەنجەرێکیەو... بە دەمانچەییەکی چواردەخۆرەوێ یان تۆپی سەدوشەش میلیم... نا هیچ نەبێ بە تاپرێکیەو... بە تیروکەوانێکیەو... بە ئامیڕیکی بریندارکردنەو، پارێزگاری پەیکەری سێبەرەکی خۆی دەکرد.

بە هەزارەها لە توورەیدا خۆین لە چاویان دەتکا... بە ئاشکرا جنیویان دەدا... جنیو بە دارودیوار و حکومەت و میژوو دەستە و دايرەیی سەرۆک و بگرە دەلێن جنیویکی زۆریش پەوانەیی سەرۆک خۆی کراوێ. تومەس سەرۆک هەموو جنیوکانی بیستبوو و پەوانەیی نەهاتبوو بە ئاشکرا بیخاتە سەرخی و بیتە سەر تەلەفیزیۆن، بۆیە یەکیکی تری لە جیاتیی حزروری خۆی نارەبوو کە نامەییەکی گرنگ بۆ پۆلەکانی ئەم گەلە بخوینتەوێ.

کابرای موزیع وەک بەزۆر نێردرا بیت پەست و توورە و ترۆ وەک شاخی بەفر رماو قیزاندی: بەم جووتە سمیلەم قەسەم... ئەوێ پارچەییەک... تەنیا پارچەییەک لە پەیکەری خۆی یان یەکیکی تر لێ بکاتەوێ، قۆلی لێ دەکەمەوێ. ئەوێ لووتی بێرێ... لووتی دەبێم. ئەو کەسەش شیشییک لە پەیکەرێک دەربەینت... بربەرەیی پشتی وەک ماسی دەردینم... ئەو کەسەش بوز بە پەیکەرێکیەو بکات هەلیدەواسم... قور بەسەر ئەو کەسەیی سەرێک بدزی... سەری لیدەکەمەوێ. خوام لەخوایەیی یەکیکی سەیری ئەوێ تر بکات حیسابی دەردەچیت... وێ بۆ ئەو کەسەیی پەیکەرێک دەروشینت... پیستی کەوڵ دەکەم. واوێلا لەو کەسەش کە لە دوایدا بە پەیکەری یەکیکی تر پیدەکەنیت، لە بەندیخانەدا گیری دەکەم و تا ماوێ با بۆ خۆی گۆرانی بلێت.

کابرا هیئنده هه‌لچوووبوو وهک ئه‌وهی خوئی بریاره‌که‌ی دابیت، ده‌له‌رزی و قورگی وشک ببوو، بۆیه به پرتاو دهستی برد و ئه‌و شووشه «تراوی»‌ی که له به‌رده‌میدا دانرابوو به فرییک هه‌ل دا و تی هه‌لچوووه. «هه‌چ پیاویک ری له ژنه‌که‌ی یان له کچه‌که‌ی خوئی بگری پیکه‌ر دروست بکات له پیاوه‌تی ده‌خه‌م. هه‌چ برایه‌ک نه‌یه‌لی خوشکه‌که‌ی پیکه‌ریک به‌دلی خوئی دروست بکات، دلی ده‌رده‌هینم. ئاخ‌ر، خو ئه‌م بریاره‌م هه‌ر بۆ پیاوان ده‌رنه‌کردوو... هه‌موو رۆله‌یه‌کی به‌شه‌ره‌ف ده‌گریته‌وه... له ژن و له پیاو... له مندا، گه‌نج، شهل، کویر، که‌ر و لال. خو من ئه‌م بریاره‌شم له خو‌مه‌وه نه‌داوه، داواکاری چه‌ند سا‌له‌ی ئیوه‌ی نازیزه، که ئه‌م شاره سیمایه‌کی جوان و شارستانی هه‌بیت و گه‌رۆک و توریستی جیهانیش که بین بۆ زیاره‌تمان ده‌بی شتی هه‌بی سه‌یری بکه‌ن. ئیوه خو‌تان داواتان کردوو که ده‌بی پیکه‌ریکی زۆر له‌م شاره هه‌بیت، ئیتر ئه‌م شه‌ر و پیک دادانه‌تان له چی؟ ئه‌م هه‌له میژووویه له ده‌ست مه‌ده‌ن... دوا تکام ئه‌وه‌یه که با که‌س سه‌یری ئه‌وی تر نه‌کات، ئاخ‌ر دوو رۆژتان ماوه مردوو‌تان نه‌مری، دوو رۆژ چیه ئه‌گه‌ر سه‌یری یه‌کتر نه‌که‌ن و سه‌ربه‌ست بن بۆ خو‌تان. که‌میکیش فه‌نتازیاتان بخه‌نه گه‌ر. هه‌ز ده‌که‌م ئه‌وه‌ش بلیم، که مه‌ترسن و دوو‌دل مه‌بن. که‌س له‌مه‌ودوا ده‌ستکاری پیکه‌ره‌کانتان ناکات. ئه‌گه‌ر خوانه‌خواسته شاره‌وانی یه‌ک پیکه‌ر... ته‌نها یه‌ک پیکه‌ر چیه تیک بداته‌وه، منیش هه‌لیده‌وه‌شینمه‌وه... ناوه‌که‌شی ده‌گۆرم و ده‌یکه‌م به وه‌زاره‌تی ئاسایشی گۆل و پیکه‌ر و گۆلزار.

دوای ئه‌م نامه میژووویه‌ی جه‌نابی سه‌رۆک، دیسانه‌وه هه‌ر هه‌موو پزانه‌وه ناو بازار، کوچه، مزگه‌وت، قوتابخانه، زانکۆ، قه‌یسه‌ری، باخچه، خه‌سته‌خانه و کۆگاکانه‌وه. گه‌نج و پیر، کور و کچ، بیوه‌ژن و خانه‌خوئی، هه‌مووشتیکی پیویست و ناپیویستیان کری، دزی و پیچاپه‌وه. هه‌چ که‌ره‌سیه‌ک که له‌شیک...

سەرىك... قاچىك... لووتىك... دەستىكى پى دروست بىرىت... گەچ و چىمەنتۇ... دار و دەۋەن... بەرد و بۆيە، رۆن و گورىس، شىش، تەختە و ئاسن... وردە زىخى كانىلە... بەردى گورچىلە... قوورەسور، بۆرەك، قىر و خورما.

ئىتر ھەر بۇ ئەو رۆژە، رژانەۋە ناۋ يەكتەر... پەيكەرە مردوۋەكان... پەيكەرە زىندوۋەكان... واى لى ھاتبوۋ دەرزىت ھەلبدايە نەدەكەۋتە ەرد. لە ھەموو شوئىكىدا... لە ھەموو سووچ، قوژبن و بن بەستىكىدا... دوور دەستىكىدا... لە ھەموو ھەۋارىكىدا... پەيكەرت دەدى لەژىر چەترى پاسدا... لە ناۋەراستى شەقامىكى گشتىدا... لەسەر منارەى مزگەۋتەكان... گۆرستانەكان... ھەر لە باخچەى گشتىدا بە سەدەھا پەيكەر دروست كرابوون... لە سەربان و ھەوشەى زانكۆ و قوتابخانەكان... لەسەر دىۋارى كارگە چەند سال لەكاركەۋتوۋەكان، لە بەردەمى رەفە خالىيەكانى كىتبخانەى گشتىدا... لە ھەر جىگايەك كە دل خەۋنى پىۋە دەبىنىت، ئەمىيان لاي پەيكەرى بەرزى سەرۆكەۋە... ئەۋيان لەسەر شانى راستى، ئەۋ ھەتيوۋە پىشتى تى كر دوۋە و ئەۋ چەتيوۋەش چەمۆلە. ئەۋيشيان لەبەر قاچى ئەسپەكەى سەرۆك، يەككىك ھەر چوۋبوۋە سەر ئەسپەكەش كەس نەيدەۋىرا سەيرى بىكات، ھەموو ھەۋارىك سىخناخ لە پەيكەرى جۆراۋجۆر... رەش، سىپى، شىن، سوور، زەرد، سەۋز و بۆر.

پەيكەرى كورپىكى كوۋر لەسەر ئەسپىكى بى قاچ... پىاۋپىك خۆى و دەمانچەيەك كە لەسەرى گەۋرەترە، مندالكارىك داۋاى ژەھر لە مارتىك دەكات و پەيكەرى مارەكەشى كر دوۋە... شوخىك بە ماكسىيەكەۋە لەجىياتى ماسى گرتن خەرىكى دىلفىن گرتنە... پىرېژنىك قزىكى رەشى بۇ خۆى كر دوۋە و لە ئاۋپنەدا سەيرى لەشى دەست لى نەدراۋى برونزى خۆى دەكات... مندالىك بە نارنجۆكىكەۋە... پەرىيەكى نازدار خەرىكى كۆترىازىيە، نووسەران بە جانتاى

سەفەرەوھ. شتى سەيرت دەبىنى: پاكەت فرۆشى پىدەكەنى... پەيكەرى ژن و مېردىك بەيەكەوھ بەختيار... سۆزانييەكى قەشەنگ جلى بوکىنى دەپۆشى... دايكىك نە چاۋ بە فرمىسك بوو، نە كراسەكەى رەش... كورپىكى گەنج ريش و سميلى دەتاشى... بىۋەژنىك بە منداللىكەوھ شوو دەكاتەوھ... ھەماللىك دەستى لە تاكسى راگرتووه و پەيكەرى تاكسى يەكەشى كىدووه... پياۋىكى سميلى بابىر فوو لە مۆمەكانى سەر كىكى تەمەنى دەكات. پەيكەرى باوكىك كرابوو كە گسك دەدا و لەسەرىشى نووسرابوو «ئىش كىردنى رەگەزى نىز لە مالىوھ»، پەيكەرى دوو كەس بەدەم يەكەوھ پىدەكەنن... پەيكەرى كەسىك ئاۋاتىكى مابوو... بە ھەزارەھا پەيكەرى كچى رووت و قووت لە ھەوشەى مەكتەبى كوراند... كچىكى قەيرە لەگەل باوكىدا تۆپ تۆپىن دەكات و ھەردووكىشيان بە شۆرتەوھ. دزىك پارە بەزىادەوھ دەگەرىن تەوھ بۆ خواوھنەكەى و لەسەرىشىنووسرابوو «لىم ببوورە»... خوشكىك پەيكەرى سەرى ئەژدىھايەكى كىدبوو لەسەرى نووسىبوو «برا گەورەكەم»... باوكىك لەخەو رادەپەرىت و بەبى ئەوھى توورەبىت مەكەمژە دەخاتە دەمى ساۋاى جگەرگۆشەى... سىياسىيەك رۆمان دەخوینىتەوھ... پەيكەرى سەرۆك عەشیرەتىك لە ناوھراستى باخچەى ساۋاياندا لە جىياتى سرودى نىشتەمانى، پشیلە سوورە بە مندالان لەبەردەكات. ژەنەرالىكى خەمبار لەسەر كورسى «خانەنشین»ى دانىشتووھ و تف لە دەست و پلى خویناۋى خۆى دەكات... پەيكەرى يەككىت دەدى گوى لە يەككى تر دەگرى... يەككىش دەمانچەكەى دەستى دووكەرت كىدووه.

ئەوا ئىتر ئىستا ئەم شارە پر بووھ لە پەيكەر... «بۆ ھەچ لا دەكەى نەزەر» تەنانت لادى و شارەكانى تىش بىستبوويان... دەگىرنەوھ و دەلین كە زۆر كەس لە شوینى ترەوھ ھاتووه و پەيكەرى خۆى ھىناوھ، ئىتر بە سواری پاسكىل بى يان بە كەر... بە ماشىن يان تراكتور و ھەنتەرناش... بە ھەربانە

يان به كۆل، كه شوپنپان نه بووه بینه ناو شارهوه و هەر له قهراخی شاردا دایانناوه و گهراونه تهوه. دهلین زۆرکەس كه رپیان لی تیک چوو هەر له بهینی پهیکه رەکاندا ماونه تهوه تا هەناسه یان لی براوه... هەندیکیان وهک پهری بالیان لی رواوه و فریون بۆ ئاسمان.

ئەو کەسانەش که پهیکه ریان بۆ خۆیان نه کردبوو، ئەوانه بوون که تاکو ئەم کاتەش هەر لهو باوه رەدا بوون که ئەوه تەنها درۆی نیسان بوو... درۆیهک و هیچی تر.

ئەوا ئیتر ئیستا پهیکه رەکان له جیاتی مرۆقه کان له سەر شهقامه کان پیاسه دهکەن... له باخچه کان دلداری و له بازارپیش شت و مهک دهکرن و دهفرۆشن، بهم رۆژگارەش زاوژی دهکەن... ئیدی ئیستا خه لکه که له مالهکانی خۆیاندا بهند بوونه و رینگه ی دهره و هیان نه ماوه. هه ریه که ماندوو برسی... سۆز وهک به فراو... په شیمان... گیرخواردوو به دست پهیکه ری خۆیه وه... به دست سیمای قورای خۆیه وه... به دست دهستی له گه چ گیرای خۆیه وه. تەنانەت دەرگای دهره و هشیان بۆ نا کریته وه، چونکه له بهردەم هه موو دەرگای مائیکدا پهیکه ریک پرواوه، که سیش نه بیر له وه دهکاته وه و نه بۆشی هه یه پهیکه ریک برووشینێ و تیک بداته وه.

نیسان ۱۹۹۷

* له گۆفاری «ره هەند» دا بلاوکراوه ته وه... ژماره «۳ - ۴» ی سالی «۱۹۹۷»...
لاپه ره «۹۹ - ۱۰۴».

به یازی گونفرۆشیک

ھاوین بیت یان زستان... گەرما بی یان سەرما... ھەتاو بی، پادشای زھوی و ئاسمان... یان بەفر بیت دیاری خواکان، بۆ من ھیچ ناگۆریت. من ھەر منم... لەسەر کورسییەکی بی ڕەنگ دامدەنیشین... لە بەیانی زووەوە تاكو ئیوارە ی درەنگ... ڕۆژی... دوان... دە، مانگیك... دوان... دە. ڕۆژگار بال دەگرئ و منیش بی بال لەسەر کورسییە ڕەنگ پەریووەکەم دانیشتووم... دانیشتووم و ھیچیش ناکەم... نە بەختیارم و نە بیزار... پیر و پەککەوتە... لەر و لاواز و خرف و بی ئاگا... ھەپۆل ھەپۆل میشی گەورە و بچووک لە خۆم دەردەکەم و دەرناکەم. ئەوانە میشن یان میشوولە... زەردەوالەن یان کوکوختی و ھەمامە، نازانم. نە چاوم باش دەبینی و نە گوچکەم باش دەبیستی... نە توانای ناسینەوہی تارماییەکانم ھەبە و نە تاقەتی ئەوہم ماوہ دەنگەکان لە یەکتەری جیابکەمەوہ. جار بە جارێک گویم لە ژاوەژاویکە تیناگەم. شیوہن و گریان و نالینە، یان شادی و پیکەنین... ھاروھاجی مندالانی کۆلانە یان تەپل و زورنای شەروشۆر... یەکیکە و بەرێکەوت پتدەکەنیت یان بووک و زاوایەکە و شەوی یەکەم پرخەیان دیت... تارمایی دەبینم لەبەرچاومدا وەک برووسکە نامینیت. یەکیکە و ڕادەکا و ھەوالیکی خۆشی پتییە و دەیگەین، یان تۆلە ی سەندۆتەوہ و خەنجەری خۆی و ھشانووہ و ھەلڈیت. باوکیکی دانسقەبە و یاری خۆشاردنەوہ لەگەل کچە چکۆلانەکەیدا دەکات یان زەلامیکە فەقیرە لەخۆی دەترسیت. ئافرەتیکە و لە زۆلم و درندەیی مێردەکە ی بالی گرتووہ و مال جی دیت، یاخود عاشقیکی قژ بژە و لە ژوان دواکەوتووہ و وەک تیر دەردەچیت. جار بە جارێک تەقە

دەببىستىم، تىناگەم. ئەمە تەقەي پاستىيە يان تەرەقە... شار چۆل كىردنە يان گىرتنەو... ھاوارە ياخود گۆرانى... نازانم، ئەمە شارەكەي مەنە وروژاۋە... يان شارە زەردەۋالە. كەسەك نىبىنم لە دەروپىشتم پىسىيارىكى لى بىكەم... لە سىپىدەۋە تاكو خۆرنىشەن پىسىيارى سەير سەير لەلام دروست دەبن، كە ئىۋارە يەككى دىت و دەمباتەۋە ژورەكەي خۆم ھىچم بىرنامىنىت. خەو دەمباتەۋە... سەرما بىت، يان گەرما... لە ژورەكەي خۆم بىم يان لە دەردەۋە، لەبەردەمى پەنجەرەكە يان لە ھەيوان بۇ مەن ھىچ ناگۆرىت.

ھىچ بۇنىك ناكەم... دەلى ي لووتىم بۇ ھەمىشە گىراۋە... بە قوورەسۈورە سۈاخ دراۋە. تەنھا بۇنىك كە لووتى مەن پى ئاشنايە، بۇنى خويىنە، مەن ۋابزانم ئەمە ھەر زۆر لەمىژە پۈۋى داۋە... لەدۋاى شەرىك لە شەپەكان... كام شەپ؟ نازانم. بەلام سەيرە، ئەۋەم ھەرگىز لەيادناچىت كە لۆكەيەكى گەۋرەيان ھانى و لە خويىنى ھەموو كوژراۋەكانيان ۋەردا، بە كەيف و پىكەنەن و گۆرانى و سەماۋە، لۆكەي خويىناۋىيان دا بە لووتماندا. ئىمەي مندال ئەۋسا لەۋ خويىنە... لەۋ تۆپەلە ھەۋرە سۈورە سىلمان كىردەۋە. مەن بىرمە بۇ يەكەمجار بوۋ لە ژيانمدا گىيام. ھەر مندالىك ئەۋ لۆكە رەقەي بۇ چەند چىركەيەك بە لووتەۋە نرا تا ۋەك توتكەسەگ بۇنى بىكات. بەلام مەن دۋا مەنال بووم، ماۋەيەكى زۆرى خاياند و مەنيان بىرچۈۋەۋە، چۈنكە ھەموو سەرقال بوون... سەرقالى تەقەي خۇشى و ھەلپەركى ي سەركەۋتەن و سىروۋدى بىردنەۋە. مەنىش تەنيا، خۆم و لۆكەيەكى سۈورەلگەراۋى توۋرە، بۇنىكى ئەرزەنگ و چەند دلوپىك فرمىسكى خويىنەن لەۋ دىمەنە شىتەم دەروانى كە پۇجى سىپىمى دىزى بوۋ.

ئىدى لەۋ پۇژەۋە ھەموو بۇنىك لەلام بۇتە بۇنى خويىن. ھەموو دىمەنى سىروشت و جوانىيەك خويىنى لى دەتكى... بۇنە خۇشەكان مەردن... پەنگەكان مەرگىكى كت و پىر يەخەي گرتەن. تەنەت گولەكانىش، ئەۋ گولانەي بە مندالى

عاشقیان بووم و له هه موو شتیکی ئەم گەردوونەم زیاتر خوێش دەویستن، ئەوانیش بۆنی خوێن گرتنی... ئەوانیش وەک شەپکەرێکی مەست دێکیان دەگرتە یەکتەری، پزۆپۆ و گەلا و خونچە و کالۆی یەکتەریان بریندار دەکرد. لەدوای شەر، ئای لەو گولە شەپانگیزانەیی من بینیم، وای لەو ساردۆنیا توورانە... تۆ سەیری ئەو گولە باخە کە هەر لە مین دەچیت، پەپولە یەک قاچی پیاوێت دەتەقیتهوه. ئەو گولە قەیفەیه هەر دەلی ی سۆ گۆشەیی بەرمۆدایە... هەچ لووتیک بەنیازی بۆنکردن لێ ی نزیك بێتەوه هەڵدەلووشیت. ئەو گولێ خەشخاشە گرمۆلەبوو یان ژیشک؟ ئەو ئەویان گولەمیشە یان تەونی جالۆکە؟ ئەو گولە چاوشیلەیه بۆ مۆر بوو تەوه؟ ئەو رەشە پێخانەیه بۆ سوور بوو؟ ئەو شەست پەرە چۆنە وای بالی کران؟ ئەو ئەو لالۆعە باسە بۆ تەنگی بە شوکری خان هەلچنیوو؟ هەمیشە بەهار بۆ لچی کردوو؟ گولە بەرژەکانیش تەپ و تۆزی شەر کوێری کردن، دەلی ی گورگن، هەر مانگ دەربکەوێت دەلوورین. گولە هیرو و حوسنی خان کردوویانە بە سەرتەنووری باخچەیی خۆیان، خونچەیی یەکتەریان لە بن دەرمانی. ئەو ئەو لالۆعە مەچەک ئەستوورە بۆ چنگی دێکاوێ لەو گولە نیلۆفەرەیی دراوسێ ی گیرکردوو؟ ئەم دێکە کولەیی لەکوێ وە هیناوه؟ چ باخەوانێکی دڵ رەق پێ ی بەخشیوو؟ من بپروا ناکەم پیرەیی باخەوان ئەم شتەیی کردبیت. ئەو گولەکانی خوێش دەویستن وەک جەرگی خۆی... پارێزگاری دەکردن و لەگەڵیا بوون وەک سێبەری. پەری وشکی هەلوەریوو یەکیکیانی ببینیایە دەگیا... وەک بنیشت دەیجوو... وەک موفەرک دەیدا لە سنگی خۆی... بە دەیهەا دەرمانی لێ دروست دەکردن... ئەمەیان بۆ سک هیشە... ئەویان بۆ هەلامەت و کۆکە... ئا ئەویان چاوی کوێر چاک دەکاتەوه و ئەو دانەیهش چێگای گولە.

من یەک سال زیاتر هەوڵم دا تا رازیم کرد گولەکانی بۆ بفرۆشم، ئەویش

ھەر لەبەر ھەژاری... لەبەر نەداری زۆر گریا و رازی بوو، ئیدی من بووم بە
 گول فرۆش، گولفرۆشیکی دۆراو... بئى قازانج و بئى دەستمايه. گولە
 بۆنخۆشەکانم بە شەقام و بازار و کۆلانەکاندا دەگێرا. کەس نەبوو گولێک
 بکڕیت... کورپیک نەبوو گولەباخیک بکڕیت بۆ دەزگیرانەکەى... پیاویک بۆ
 ژنەکەى. مێخەکیک، کچیک بیکڕیت بۆ کورپیکى چاوشین... بئوھژنیک، بۆ
 سەرگۆپی مێردە زالمەکەى. بە ناچارى ھەندى جار، بەخۆپایى و بئى حەق
 دەست گولەکانم دەبەخشییەو. یەخەم دەگرتن و ھاوارم دەکرد، ئیوارەیه و
 چەپکە گولێک بەرنەوہ بۆ مالمەوہ، لەجیاتى شەپوشۆر و ھەرای پۆزانەتان
 لەسەر سفرەکە دايبنن... بە گەرە و بچووکەوہ بۆنى بکەن... ناسک و پاک
 دەبنەوہ. ھەندیکیان جرتیان بۆ لى دەدام. کەس بیری لە گول نەدەکردەوہ...
 بەلامدا تیدەپەپین و مەست نەدەبوون... کە دووردەکەوتنەوہ، لە درکێکی
 ھەلکشاو دەچوون... لووتیشیان وەک باگردین، منیش لەژێر ئەو ھەموو گولە
 جۆرەجۆرانەدا بئى باک بووم... لە باخچە دەچووم، ھەنگ و پەپوولە و بالندەى
 دنیا بەدوامەوہ بوون. من بووم فیئى گولێ رەنگاوپرەنگم کردن... رەنگى
 جۆراوجۆر... فیئى بۆن کردنى گولە دەگمەنەکان. ئەمىستا خۆم... وەى لە
 لووتى خۆم... لووت بەخەسارى... ھىچ بۆنىک ناکەم... بۆنى خوین نەبئى.
 کە سمیلێشم گووگرە بوو... شەرپیکى خویناوى تر دەستى پئى کرد و قاچى
 چەپم تیاچوو... خۆم و گۆچانیک بووین و ھىچى تر.
 لە ھەرەتى لاویشدا، چاوەکانم دووکەلى شەرپیکى تر کزى کردن، لە
 کارکەوتن و چاویلکەى دونیاش دیمەنى بەر دیدەمى پروون نەدەکردەوہ. ئیدی
 بەو شىوہیە... پۆژ لەدواى پۆژ... سالى لەدواى سالى... شەر لەدواى شەر تاكو
 ئیستا رامکیشا... دەستخەرۆ و ماندوو... مېشکم کول. نازانم من کیم؟ من چی
 بووم؟ جار بە جارێک لە کون و کەلەبەر و لۆچى خەونەکانمدا بۆ وەلامیک

دەگەرپىم، بەلام ئەفسووس، تەنانەت خەونەكانىشىم گالتم پى دەكەن... جارىك دەمكەنە سەربازىكى ون... جارىكى تر مامۇستا... شەويكىان دەمكەنە شاعىر... لە خەونى شەويكى تردا دەبمە ژەنەرال و فەرمانى شەريكى خويىناوى دەردەكەم... گاهىك دەبمە ئەندامىكى گەرەسى سىياسى و گاهىكى تر خاوەن گۆشار. بەلام من ھەچ كەسىك بووم، كەسىكى شەركەر بووم... شەركەرەيكى گرنگ، بۆيە بەو شىوہيە خزمەتم دەكەن... دەمھىن و دەمبەن... خواردم دەكەن بەدەمەوہ... ژوورم بۇ پاك دەكەنەوہ و جلەكانم بۇ دەشۆن. بە زستانان لەبەردەمى پەنجەرەيەكدا دامدەنن. كە بەفر دەبارى وا ھەست دەكەم پۆكى من كلوو فرىشتەيەكى سىپى پۆشە و دەبارى. كە بارانىش دادەكات، ھەست دەكەم گيانم دەبىتە چەترىكى سىپى... پەپوولە و ھەنگ و بالندەكان لەژىرىدا كۆدەبنەوہ. ئەوانەى كە ھەمىشە بەدوامەوہ بوون. ئىدى بۇ خويان ژىر چەترەكە دەكەنە كەژاوەى پەلكەزىرىنە.

بە ھاويىنان دەمھىننە دەرەوہ، بەرھەتاوى سووتىنەر... لە بەيانى زووەوہ تاكو ئىوارەى درەنگ... چەقۆيەكم پىيە تا پارىزگارى خۆمى پى بكەم... چەقۆيەكە ھەمىشە بەدەستمەوہيە، ھەچ تارمايەك ببىنم... ھەچ سىبەرەيك لىم نزيك بىتەوہ چەقۆكەى خۆم دەوہشىنم. ئەوہ منم بەم رۆژگارە سىبەرەكان لەت و پەت دەكەم و تارمايەكانىش قاش قاش. لە بەيانى زووەوہ تاكو ئىوارەى درەنگ... زستان بى يان بەھار... ھاوين بى يان پايز بۇ من ھىچ ناگۆرپىت.

تەمووزى ۱۹۹۷

دهمايك

- من ئەوئتا گەرامەوہ.

ھاوړیکانم، له ترس و خوښی و دوودلیدا نوqm بوون، لیوہکانیان وشک و سیمایان زہرد، بەشیوہیہک زمانیان تہتہلہی دہکرد دہتوت تازہبہتازہ زمانیان پزاوہ، ہیچ یہکیکیان بہ ړیک و پیکي رستہیہکی سادہی پئی تہواو نہدہکرا. ہەر وشہیہک کہ لہناکاو دہردہپہړی، کۆکہیہکی پئش خوئی دہخست. قورگیان بووبوہ گۆرستانی وشہ و رستہکان، کۆلہمستہیہکی سووکیان دہکیشا بہ پشتی یہکتردا و زہردہخہنہیہکی تالیان دہپړژانہ ناو چاومہوہ. جا بہ دہست و سہروچاو و برۆ و لەش دہدوان. بہ سہرسامیہوہ لیم ورددہبوونہوہ، وہک مہستیک باوہشیان پیدادہکردم و ماچیان دہکردم، لووتیان لہپئش دہمیاندا دہگہیشتہ پرومہتم. ہەر پاش ساتیکي کہم، وہک ئەوہی من داریک بم لہ دړک، خوئیان دہکیشایہوہ دواوہ و لیم دہتہکینہوہ. بہئاشکرا دہسللہمینہوہ و دہترسان. ہہستم بہ نازاریان دہکرد. وہک ئەوہی من لہ گۆر ہاتبمہدہرہوہ، وہک ئەوہی جاریکی تر زیندوو بوویتمہوہ، بہ حہسرت و شلہژاندنیکي زۆرہوہ دہستیان لی دہدام... لہ لووت و دہست و گویچکہ و سہر و قژم.

- ئا... ئەمہ... تۆی؟

- بہلئی منم ھاوړیکانم... منم، نامناسنہوہ؟

- ئاخر تۆ... شہہید...

- نہخیر، من زیندووم... من تہنہا بریندار کرام و ہیچی تر.

- نہخیر، ئەم رستہ شیواوانہی من ہیچی بہ ہیچ نہکرد، ئەوانی زیاتر

ماندو و بی ئارام کرد. چاو ئهبلهق و بی قهرار... داچلهکیو، لهناو دهریای سهرسامیدا لهخه وهستاو... ههناسهسوار... گلینه ترساو... پراکردو بهناو ههریمی ترسدا پۆح تاساو. ئهلقاوئهلق دهوریان دام، بهشیوهیهک دهوریان گرتم دهتووت دهیانهوئ بمشارنهوه. پینچ، شهش هاوپی ئازیزی جاران، ئهوانهی لهنیوان ژیان و مهرگدا... له ریزهکانی خبات و تیکۆشاندا ههناسه و نانهپهقه و مهتارهی ئومان دهبهخشییه یهکتری، ئهمیستا له شتیک دهترسن تیناگه. دهستیان گرتم، بردمیانه ژووړیکهوه، لهسه کورسییهک دایانام، ئهوانیش دهتووت نهمامی بهردهمی پهشهبان ههموو لهشیان دهلهزی، جا بهناچاری به چیچکانهوه لهبهردهمدا ههلتروشکان و مژ لهسه مژ جگهریان بهبا دها. به دزهنگا سهیری یهکتریان دهکرد و جار بهجاریک چریه چریان به گوچکهی یهکتردا دها. تاو نا تاویک، به پیدزکی، به لاچاوئ دهچونه پهنایهکهوه، تهلهفۆنی لاسکییان دردههینا و چهند وشه و نیشانهی سهیرسهیریان دهرکاند و وهک ئاویکی شلهتین، خاو و خلیچک، سووک و باریک دههاتنهوه بهردهمم.

دهروهی ژووړ پری بوو له ههشامات، دهیانوووست بینه ژووړهوه و بزنان کتیه ئهههی که هاتۆتهوه.

هاوړیکانم، که ئیستا هه ههموویان بوونهته لیپرسراوی گهوره گهوره دوانیان وهک گپژهلووکهی شیت چونه دهرهوه و به توورپهیی و ههپهشهکردنهوه بلاوهیان پیکردن و وهک شهمالیکی ناوچهوان تهپه گهپانهوه. من ههلهم کرد، دهبوایه هه نهگهپیمهوه، دهبوایه پابردووم فریدابایهته قورگی نهههنگیکهوه... یان به بهردیکی چاوچنۆکی ئه و شاخانهم بسپاردبایه بوئوهی هه رگیزاوهه رگیز نهمداتهوه، تا منیش بهو شیوهیه، دلپاک و ساویله نهیهمهوه بهردهمیان. یان که هه گهپاشمهوه، دهمامکیم پپۆشیبایه

بۆ ئەوئەبى كەس نەمناستەتەو. من چوزانم لەدواى من، دونيا بەو شىئوئەبى دەكەوئەتەو... بەو شىئو كۆمىدئەبى غەم ئاويژە.

من وەك ئەوئەبى مئىشتىك مئوان نەبئت، بەو شىئوئەبى گەرامەو، ھەر لە دوورى دوورەو ھاوئەبىكەم ناسىيەو، دەستىك بۆ ھەلبەرىن و باوئەبى گەرمى پىر سۆز و بىرەوئەبى بۆ كەردنەو، بەلام ئەوان ھەپەسان. ھەر لە دوورى ھەرسقئەبى گەم لە ئىدانى تەپلى دئيان بوو، لە مارشى سەربازى دەچوو. من پئەبىكەم بۆيان، ئەوانىش وىر و سەرسام... شەكەت و مەنگ. تا بەتەواوى گەيشتمە بەردەمىان، ئەوان چەند پەنجەبەك بالايان كەمىكرد. وىستم باوئەبىيان پئەبىكەم، سەمىنەو، من وام زانى نامناسنەو، وتم ئەمە منم. ئەلقاوئەلق دەورىان دام، دەتوت دەيانەوئەبى بمشارنەو، بەدوودئەبىيەو باوئەبىيان پئەبىكەم و گەيشتمە چواردەورى دەپشكنى وەك رادار.

بەردەمىانە ژوورئەبىكەو... تا ئىوارەبى دەرەنگ منيان گەلدايەو، بەبئ ئەوئەبى وشەبەك لە دەمىان بئتەدەرەو، كە پرسىارئەبى دەكرد، ئەوان بئدەنگ بوون وەك ماسى. لەپىر گەمەن لە ھۆرنى ئۆتۆمبئەبىك بوو، وەك ماریك پئەبى دابن ھەستان و راجلەكەن «ئەو ھات... با بۆين». وەك نابىنايم دەستىان گرتەم و چوونە ناو ماسىدئەبىكى رەشى قەشەنگەو، بۆ ماوئەبى زياتر لە بەك كاتزئەبى رىگامان بىرى، بۆ كوئى نازانم! بەبئ ھىچ وشەبەك... بەبئ ھىچ بزە و تەمى ووتە و ھەتاوى گەرمى رستەبەك. لەپىر راولەستەبىن... بە ھىمنى دابەزىن... دىسانەو ئەلقاوئەلق دەورىاندام، بەشىئوئەبىك وەك بىانەوئەبى لە شتئەبىك، لە كەسئەبىك بمشارنەو. چوونە خانووبەكەو... كۆشكئەبىكى زەبەلاھەو، لەبى لئەبىر سەراوئەبىكى زۆر گەورەو، من ھەر بەوئا زانيم كە زۆر گەورەبە، چونكە ھاوئەبىكەم كە لەگەلما بوون ھەموو سلاويان كەرد و لەبەردەمىدا دەست لەسەر سەنگ نووشتانەو، من خۆم بۆنەگىرا و پئەبىكەم، بەو پئەبىكەم چونكە ئەم

لېپرسراوهم ناسییه وه. که جار ان هر به دواماندا راید هکرد و تکای دهکرد و تکای دهکرد بۆئوهی بیبهین له گه ل خۆماندا کاتیک کاریکی گهره مان ئهجامدهدا. به پیرمه وه هات و باوه شیکی گهرمی پیاکردم و چووینه ژوره وه. له سهر کورسیه کی ئهنتیک داینشاندم و هه موویان له بهردهمدا له سهر زهوییه که به چوارمشقی دانیشن، دهتوت من مامۆستام و ئهوانیش قوتابی پۆلیک کورسیه کانی دزرایت، جار به جار یک به گویتی یه کتردا دهیانچرپاند، من نه مده زانی باسی چی ده که ن! له پر یه کیکیان هه لدهستا و ده چوه په نایه که وه، به ته له فۆنی لاسکی چه ند وشه یه کی نهینی دهرکاند و ده ست به تال وهک ماسیگریک بۆ راوه ماسی چوو بیت و نه ههنگی توش بوو بیت، به زرده خه نه یه کی تاله وه ده هاته وه به رده مم. ماوه یه کی پیچوو، سی لېپرسراوی گهره تر هاتن، من ده مناسین، تا دواپی هی گهره تر و گهره تر خۆیان کرد به ژوردا، تا ژماره یان بوو به دوو دهرزن. ئینجا دوو دوو، سی سی به یه که وه که و تنه قسه کردن. باسی ئه وه یان بۆ کردم، که باشتر وایه خۆم پیشانی که س نه دم و هر به شه هیدی بمیئمه وه.

- ئاخر من هر بریندار کرام و وهک ده بین شه هید نه کراوم.

وتیان، که شه هید بوون، به رزترین پایه و به نرخترین و به به هاترین دیارییه که من وهرمگرتوو و پیرۆزترین ئاستی ژیا نه که من پیی گه شتووم. ئیستا ئیتر تۆ سومبولی گهره ی حیزب و نیشتمانی ئیمهیت... میژوو یه کی دره وشاوه ی چه سپاویت... مۆمیکی هه میشه داگیرساو و ئه ستیره یه کی بی باکیت و شه وی ئه نگوسته چاوی ئه م گه له مان بۆ رونا کده که یته وه. ئه و کتیبانه یان بۆ هی نام که له سهر ئازایه تی و مه زنی و جوامیری من نووسراون... ئه و نامیلکه شیعری یانه یان بۆ خویندمه وه که بۆ من و به سهر مندا هه لدراون که پری بوون له وینه ی شیعری جوان جوان.

- ئاخر من شهيد نه كراوم كورينه! من هر برينداركرام و به سهد مه تری
چند كيلومه تريك رام كرد بؤ نه وهی نه كوژريم. خو من دوايي دوو سي نامهم
بؤ ناردن، رهنه پيتان نه گه يشتبیت.

چند سي تيك پوليان بؤ هينام كه وينه ی منی تيا چاپكراوه و وتيان كه
ئيتر نه مه تويت و به هيچ شتيك ناسرديتته وه، نه وه شيان بيرنه چوو وتيان كه
له داهاتوويه كي نزيكدا وينه ی تو له سهر دراو و پاره ی كاغه زيش به رپويه.
ئيتر كار له كار تر از اوه و هيچ گه رانه وه يهك بؤ دواوه نييه.

- باشه من، خو م ئاشكرا ناكم، تنها دمه وي ت بگه ريمه وه لای دايك و
خوشكه كه م... بؤ ماله يهك ژووريه، سهربان داته پيوه كه ی خو مان. باسی
نه وه يان كرد كه نه و ئاواته م بي سهروشوينه، چونكه دايك و خوشكه كه م
ئيتستا، له كو شكيكي پان و به ريندا ده ژين و به ده يه ها به رده ست و به سده ها
پاسه وان له بهر ده رگای كو شكدا ئيشكچی شه و و رورن.

- باشه خوشكه كه م تا ئيتستا شووی نه كردووه؟ خو ئيتستا پرچی به ته واوی

سپی بووه.

باسی نه وه يان كرد كه هيچ كه سيك ناويريت توو خنی ده رگای كو شك
بكه ويت. به داخه وه تا ئيتستا شووی نه كردووه. چند كه سيك ويستبوويان
داواي ده ستی بكن، به لام ئيمه هر به مال و خيزانه وه شاربه درمان كردن.
پاسه وانه دل سوژه كان نايه لن كه س توو خنی نه و ناوه بكه ويت. جا له و باره وه
دل له دل مه ده.

- مه به ستان چيه دل له دل مه ده! من دمه وي ت خوشكه كه م بؤ خو ی
شوويكات مردووتان نه مرئ. نهك نه و، به لكو له دل وه ئاواته خوازم دايكيشم
شوويكات وه، ئاخر نه وه ده سال زياتره باوكم مردووه. باشه بؤ دايكاني ئيمه
دواي مردنی مي رده كانيان، نه وانيش خو يان ده نيژن و شووناكه نه وه.

وتیان که ئیتر ئەو چارەنۆسە و شوونەکردن باشتەرە لەوێ خوشکی تۆ...
خوشکی پەرمزی نیشتمان و تاجی سەر هەرەشە لە ژێانی بکریت.
- باشە کێ هەرەشە دەکات؟
کەس نایکات... بەلام هەرەشە هەمیشە هەیە، خۆ هەر دەبێت مەژوونێکی وا
پارێزگاری بکریت. ئێمە وامانزانی تۆ سوپاسمان دەکەیت.
- سوپاسی چی؟ من دەمەوێت ژێانی خۆم بکرمەو و بە ئاسودەیی
سەرێکی شار بدەمەو.
باسی مەیدانی گەورە شاریان بۆ کردم کە بەناوی منەوێه و هەر لەوێدا
هەر پۆژە و بە دەیهە گەنج و منداڵ ناوی خۆیان تۆماردەکەن و دەبنە شیری
مەیدان و پارێزگاری لە حیزب و نیشتمان دەکەن و بەسەری من سوێند
دەخۆن و چاوی من تیشکە و رێگەیی خۆبەختکردنیان پێ نیشان دەدات. وتیان
کە بەتەواوی پەشیمان دەبمەو لەوێ کە شەهید نەکران. دە تۆ سەیربکە! جا
ئەو کاسیتی قیدیۆیانەیان پیشاندام کە باسی ئازایەتی و بەرەنگاربوونەوێ
دوژمن و شەهیدبوونی منی تیا بوو. باسی ئەوێ کە چۆن من هەر بە تەنیا
بەرەنگاری دوو سەد کەس بوومەتەو و هەموویانم وەک عەلەشیش پەرپوێ
کردوون و وەک قەلەموون سەربریوون. باسی ئەوێ کە تانکم خواردوو و بە
دەیهە هەلیکۆپتەر خستۆتە خوارەو.
- ئاخر من شتی وام نەکردوو.
تازە کراوە و کردووتە... شیاو و بووتە مێژووییە کە لە مێشک و دەروونی
برینداری کەسدا ناسپردرێتەو، بەسە ئیتر گالتهمان لەگەڵ مەکە!
- ئاخر من تانکم هەر نەبینوووە تا بیخۆم.
- چۆن؟
وێک پێم ووتن، هەلیکۆپتەرێک هەر بە دوامانەو بوو، تا هەموو هاورپێکانمی

درۆیه. با هیچ کاتیک بیر له شتی وا نهکه مهوه و خوّم ئاشکرا نهکه م. شههید
نه بوونی منیش هه ره شهیه کی گه ورهیه له بهردی بناغهی ولاتی ئازیز و درکیکه
دهچیت به چاوی حیزبدا و یه کتکیان که تا ئه و کاته قسه ی نه کردبوو وتی:
ئاویکی سارده و له هه مامدا ده کریت به سه ر شاعیریکی خه یالاویدا.
هه موو دایانه قاقای پیکه نین و منیش هه ر به پیکه نینه وه پرسیم:

- باشه ئه ی ئیستا چی بکهین؟ چی له من ده که ن؟

خۆشمان نازانین! گیرمان خواردوو به ده ست تۆوه... باشه بۆ تۆ شههید
نه کرایت؟ باسی ئه وه یان کرد که من ئیستا گرفتیکی گه وره م و شیکارکردنم
سه خترین شته که تا کو ئیستا هاتۆته سه ر رینگه یان... شه رمیشیان نه کرد
باسی کوشتنم بکه ن، به لام قسه که یان قووتدایه وه و وتیان که ناکرئ و ناشئ
شتی وا رووبدات و که س دهستی تیناچیت، چونکه تۆ تاجی سه ر و ئه فسانه ی
ئیمه ییت و که س ماف به خۆی نادات بۆ به جیهینانی کاریکی ناره وای ئاوه ها.
به لام سلیمان له وه نه کرده وه بلین که به هیچ شیوه یه ک نابیت له م کۆشکه بچه
ده ره وه، په یوه ندی به هیچ که سیکه وه بکه م، هه چ که سیکیش له م برادرانه ی
ئیره زاری ته ته له بکات و وشه یه ک له باره ی منه وه به یه کیکی تر بگه یه نیت،
ده کوژریت.

هه ر به به رچاوی خو مه وه هه ر هه موو ئاماده بووان ده ستیان خسته سه ر
دهستی یه ک و په یمانیان دا و به مه رگی خو یان و به سه ری من سویندیان
خوارد که که س هیچ وشه یه ک له باره ی منه وه له هیچ شوینیک نه درکینیت.

مارتی ۱۹۹۸

سه گانی سفر

هەردوولا ئامادەى شەرى بوون... ھەموو شتیک لەبەردەستدا بوو، ھەر شتیک کە ئەم شەپەى پى بېریتەو، زەخیرەىەکی زۆر، تۆپەل تۆپەل لەسەر یەکتەرى ھەلچنرابوون، لەوھش گرنگتر... پێویستتر، باوەرپیکى پتەو بوو بە خود و ھاوپیانی ئەم پێبازە. ھەتا بلی پۆژیکى لەبار بوو بۆ بردنەو و دۆرانن، ئەمرۆ، ئیتر مەسەلەکە دەبى بەلایەکدا بکەویتەو... براو و دۆراو دەستنیشان بکریت. لەدوای ئەم شەپەو، ئیتر پەیوەندیەکان جاریکی تر دەگۆردین... دەسەلات بەجۆرپیکى تر دابەشەکریت.

هەردوولا لەسەر زۆرشت ریکەوتن، گرنگترین شت مەسەلەى بریندارەکان بوو، کە وتوژیکى زۆرى لەسەر کرا. لە دواجاردا بریاردرا کە بریندارەکان بەبى سى و دوو بەرەلابکرین... بۆ کوئ دەچن؟ بۆ کوئ سەرھەلەگرن؟ خوای دەکرد بۆ دەرەوہى ولات... کەس ھەقى بەسەریانەو نەبیت. ئەمە یەکەمجار بوو کە بریاری وا گرنگ بدریت، کە بریندارەکان خویان، مافى چارەنووسى خویان دیاری بکەن. لە شەپەکانى سالانى پێشودا، لە ھەموو کەسێک بى مافتەر ئەوان بوون، دەبوايە ھىچ نەکەن، یەکسەر وازبھینن و دانیشن. بەلام ئەمسال ھەک سالەکانى تر نییە، ئەمجارەیان گەر بریندارەکان دەیانەویت بچنە بەرەکەى تر، ئەوا لەم حالەتەدا دەبیت برینەکانیان زۆر دلسۆزانە ساریژبکرین و ریزیکى زۆریان لى بگیریت. گەر دەشیانەویت بچنەو بۆ مالەو و پالى لیبەنەو، ئەوا بریار لەدەست خویانە و کەس بوى نییە بە خراپە باسیان بکات، یان کەسایەتیان لە نووسینەوہى بېرەوہرییەکانى داھاتوویندا

برووشینیت، خو ئەگەر دەشیانەوێت بگه‌ڕینه‌وه زۆنی شه‌ر و بینه‌وه پیزی هاو‌پێکانیان و فریای ئەوه بکه‌ونه‌وه که ببنه‌وه به قاره‌مان و تا دوا دلا‌پ شه‌ر بکه‌نه‌وه، ئەوا بۆ ئەم مه‌به‌سته چه‌ند مه‌دالیایه‌کیان دروستکرد که چاوه‌پێی یه‌خه‌یان ده‌کات. ئەوه‌شیان بیرنه‌چوو که دیله‌کان به هیچ جو‌ریک نابیت به شیوه‌یه‌کی ناشرین مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکریت، به‌لام ئەگەر هاتوو دیلێک، زمانی ته‌ته‌له‌ی کرد و شتیکی که‌میش له‌باره‌ی پلان و ته‌کتیکی شه‌ر و فی‌لی هێرش‌بردن و زۆریتی و چۆنیتی و جیگای زه‌خیره‌کان به لایه‌که‌ی تر بلیت، ئەوا له هیچ شوین و زه‌مانیکدا هیچ که‌س لێی خو‌ش نابیت.

هه‌چ که‌سیکیش تا نیوه‌ی بری نه‌کرد و باوه‌ری به رێبازه‌که نه‌ما و تاقه‌تی له شه‌رکردن و به‌یه‌ک‌دادان چوو، که له‌وانه‌یه ئەم شته هه‌مووان بگه‌ڕینه‌وه، جا له‌به‌ر ئەم مه‌به‌سته هه‌ر که‌سی ده‌بیت کو‌تریکی سپی له گیرفانی شه‌رواله‌که‌یدا قایم بکات و هه‌ر که کو‌تره‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ره‌لای کرد، ئیتر که‌س نابیت ده‌ستی بۆ به‌ریت. باسیکی گرنگی تریش که هاته‌په‌یشه‌وه ئەوه بوو که هیچ لایه‌ک نابیت هی‌زی تر له ده‌ره‌وه به‌ینیت، جا چونکه هه‌ردوو لایان، چه‌ند جاریکی زۆر ئەم که‌تنه‌یان کردبوو، جا یه‌کسه‌ر هه‌ردوو لایانی بوونی خو‌ی ده‌برێ و سه‌عاتی سفر ده‌ستپێکرد.

به‌سه‌ر سه‌ری یه‌کیکدا فنگه‌ی کرد، سه‌ری دانه‌واند و خو‌ی کپ کرد... له ترساندا می‌زی کرد به‌خویدا. دانه‌یه‌کی تر سه‌ری یه‌کیکی تری تیغ کرد، کلاوه‌که‌ی چوو به‌ئاسماندا، زراوی چوو، یه‌کسه‌ر ده‌ستی برد بۆ سه‌ری، به‌لام هیچ خوینیکی نه‌دی و دُنیا بوو که به‌ری نه‌که‌وتوو، جا له خو‌شیاندا ده‌ستی کرد به‌گۆرانی.

دوو تاقم بوون... ئەمیان تاقمی ئەولایان په‌ساندبووه په‌ناگه‌یه‌که‌وه و ئەولاش ئەملای له په‌ناگه‌ی خو‌یاندا قانگ دابوو.

شهر هەر بهردهوام بوو... چهندهها شووشهه پهنجره هارپههيان کرد... دوو سئ ئارهه ئی تهلهفیزیۆن كهوتنه خوارهوه... پیاویک چهنده مانگیکی زۆر مندالهکانی خوئی برسی کردبوو، ههرچی پارهیهک كه ههیبوو، دابووی به پارابۆلیک، بۆ ئهوهی سهیری «مید تی ئی» ی پیتبکات، كهچی له چهنده لایهكهوه بۆیان قووپاندهبوو... هینده تووره بووبوو، چهقۆت لی بدایه خوینی لی نهدههات، ههر بۆ تاقی کردنهوهش چهقۆیهکیان لیدا... ههپهسا و وتی: «ئهگهر خوینم لی نهیهت، ئهوا قوتابخانهی جۆدۆ و کاراتی دهکهمهوه، منداله ئازیزهکانی ولات فیتری ئهه وهرزشه دهکهه». قسهکهی تهواو نهکردبوو، خوین فیچقهی کرد... به پرتاو باوهشیان پیاکرد، پیکابیکی خههکه شکاویان پهیداکرد و برهیان بۆ خهستهخانه، دهلین كه لهپینگا دووسی جار وهسیهتی کردبوو كه پارابۆلهکهی بدن به خوشکهزاکهی كه زۆری خوئندهویت... بهلام كه دکتورهکان تیماریان کردبوو... دلنیايان کردبوو كه ههچی لیتنايهت، وتبوی: «با بۆ مندالهکانم بمینیتهوه».

كهس نهیزانی كئ بهراستی بهرکهوتوه و كئ بهدرۆ بردوو پهتهوه و گۆرانی دهچرئ؟ خهلكی گهرهك تا ئیستا بهم شیویه، وهك ئهه ئیواره درهنهگه تووره و قهلس نهبوونه. ههچ كهسیك ناویریت سهه بهینیته دهرهوه، كهس نهیدهزانی كئ دۆسته و كئ دوژمنه؟ سهرمای ئهه ئیوارهیه ههموو ریکۆردیکی شکاندهبوو... بهفر بهقهه چهنده بالایهك باریبوو. شهپرکههکان بهتهواوی پهکیان كهوتبوو. كهس نهندامیکی له جهستهیدا نهماوو نهتهزی بی، شوینتیکی جل نهماوو تهرنهبووی. ههچ پالتویهك... ههچ دهستکیش و ملپیچ و کلاویک بهرگهه هیرشی تهتهریانهه ئهه رهشهبا ساردهه نهدهگرت. بهفرهكه ههمووانی پیرکردبوو... برۆکانیان سپی بووبوون... سیمایان له دوروهوه زۆر نورانی بوو. ئهگهر باسی گوچکه نهکریت، ئهوا لووت له ههموو جیگایهکی تر

زیاتر په کی که وتبوو، هر له چلورهی گوښه بان دهچوو. یه کییک به چاویکه وه شه پری دهکرد، که شووشه ی پیوه نه مابوو، که هیرشه دهرده هره ده تووت شیربه فرینه یه.

نینوکه کانی قاچ و دست له نینوک که وتبوون، یه کییک که فه قیره سکی دهچوو، له ناو به فره که دا خوئی پیس کردبوو، خه یال بردبوویه وه و ده یویست ناویکی تر بو ئه م جوړه نینوکه بده ویته وه. له کوئی دا ناوی نان نینوکی سویسری. یه کییک تر بو به ختی ره شه خوئی دهگریا، دهستی گوئی نه دهکرد، تا کوتره که ی گیرفانی دهر به یتت، هاواری کرد تا یارمه تی بدن، هیچ نه بیت کوتره که ی بو ه لفرینن، به لام که س گوئی له هاواری که س نه دهگرت... که سیش کوتری خوئی به قهرز نه ده دا به وی تر. ره شه باکه زور به هیزبوو، ملپیچی یه کییک فراند، له کاته دا بوو که خه ریک بوو دایگر نه وه، یه کسه ر وازیان لیته نا، که س نه یزانی ئه وه ملپیچ بوو یان کوتر! «به م سه رمایه که ی وه ختی شه ره!»

ئه م رسته ی ده می یه که به یه که ی پیاماقوولانی گه ره ک بوو... نه یانده زانی چوون کوئی به م شه ره نه گریسه به ین.

- که س گویمان لیناگریت.

- خویمان هه زیان له شه ره و چاوه ری پی رژیکی له باری وا بوون.

- رژی له باری چی؟ به م سه رمایه، هه ردوولایان هه ر دهیورین.

- ئی خو به هاوینیش ناکریت!

یه کیکیان خه یال بردبوویه وه و وتی: - بو ناکریت؟

- هاوینی چی؟ ئه وه ئاوی ئیمه یه و بو ئه وان رژاوه... ئیمه یس که خوین

گه رم و گه نج بووین هه زمان لی بوو.

- به لام به م شیوه یه درنده نه بووین!

- دەلئى چى! ھەر ھەمووشيان جگەرگۆشەى خۆمانن.

دوو سى جار ھەولئىكى زۆر درا بۆ راگرتنى ئەم شەرە، بەلام بى سوود بوو. كەرەتتىكىش خۆيان كۆكردهو و ۋەفدىان نارد... ھەر كە دەرگەوتن دايانگرتنەو... زۆربەيان خەرىك بوو بەركەون، جا بە ھەلەداوان و تى قووجانەو دەرپازبوون... ناوېژىكردەكە سەرى نەگرت.

خوئىكى زۆر رېزابوو سەر بەفرەكە. تا ئىوارەى درەنگ چەند جارىك، ئەمبولانس ھات و برىندارەكانى بەپەلە گەياندە خەستەخانە... پەنجەرەى مالەكان بەپۆھ نەمابوون... چەند دەرگايەك لەشوئىنى خۆيان ھەلەكەندرابوون و گوئزرابوونەو بۆ پەناگە. سەر بەفرەكە پرى بوو لە كۆترى مردارەو بوو، كە لەژىر پى شەرەكاندا فلىقابوونەو، كەس نەيدەزانى ئەم شتە سىپى بەفرە يان كۆترى ئاشتى؟ چەند دىوارىك دارمابوون، كەس نەيدەزانى شەرەكان بوون يان نەرمە پالى داخ لەدلى رەشەبا؟ جا جنىوئىكى زۆر رەوانەى ئەندازيار و ۋەستاكان كرا بۆ دروستكردى ئەم جۆرە دىوارانە. دارتەلەكان شۆرپووبوونەو، كەس نەيدەزانى جنىو بەكى بدات؟ بە بەفرەكە، كە قورسى كردو، يان بە ملپىچ و كلاوى بە رەشەبا ھەلفراوى شەرەكان يان بە شارەوانى؟

ئىدى بوو بە شەو... ھەرىكە داخ لەدل گلۆپى مالەكەى خۆى، ئەو ھى مابوو ، كوژاندەو... شەرەكان لەلای خۆيانەو بە بزە و پىكەننەو كشانەو... شەرەكە ۋەستا... دەرگاكان، ئەو ھى مابوون، خى داخران... ئارامىيەك پالى بەسەر كۆلانەكەدا كىشا... رەشەباكەش كزبوو، تا ھەر نەما. بەلام كەس نەيزانى كى بردىيەو و كى دۆراندى؟ چەند كەس برىندار بوو و چەند كەس لەھۆش خۆيان چوون؟ كى لەناو بەفرەكەدا و لەگەل كۆترەكاندا، ئەو شەو بەجى مابوو؟ كى ھەلھات و نەيوئرا بچىتەو بۆ مالەو؟ چ مندالئىك لای

ھاوپټکھى مایه وه؟ کھس وه لامي ئه م پرسىارانھى لانه بوو. به لام تاقه شتیک که
بو هه مووان زور روون و ئاشکرا بوو، ئه وه بوو: که ئیتر له مه ولا به هیچ جوریک
نابیت له م کولانه دا شه ره به فر بکریت.

کوتایى مایسى ۱۹۹۸

پیرست

۷	دیوه‌خانی ئه‌ستیره‌کان
۱۷	سه‌مای دارستان
۲۵	ئاوینه درنده‌ییه‌کان
۳۵	پادشا
۴۷	ولاتی په‌یکه‌ره‌کان
۵۹	به‌یازی گولفرۆشیک
۶۷	ده‌مامک
۷۷	سه‌عاتی سفر

لە بەرھەمە بۆلۈكراوھكانى نووسەر:

- ۱- زىراب - كۆمەلە چىرۆك، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۱ .
- ۲- چاوهروانى - رۆمان، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۲ .
- ۳- بەيازى گولفرۆشېك، كۆمەلە چىرۆك، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۸ .

سوپاس و پېزانين:

- ۱ - بۆ ھاوړېم كاك عەبدوللا رەھىم، كە تايپ و مۇنتازى ئەم كۆمەلە چىرۆكەى گرتە ئەستۆى خۆى و لە من بە پەرۆشتر بوو بۆ چاپكردنى .
- ۲ - بۆ ھاوړېم كاك ھىوا قادرى شاعير كە دئسۆزانە يارمەتى دام لە ھەئسوراندنى ئەركەكانى چاپخانەدا .

ARAM KAKAYFALLAH

Blomförsäljarens utkast

NOVELLER

Stockholm 1998